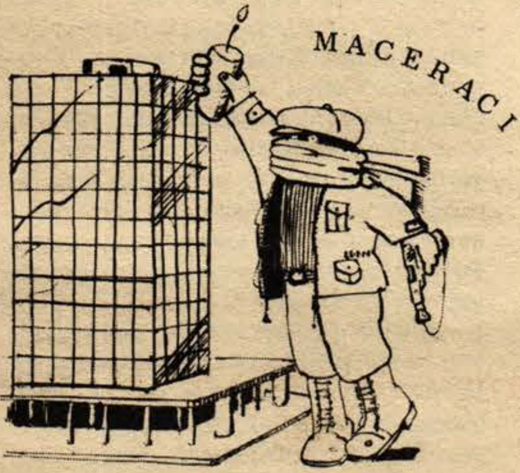
HALKIN SESİ

1 Şubat 1977
250 Kuruş
94

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

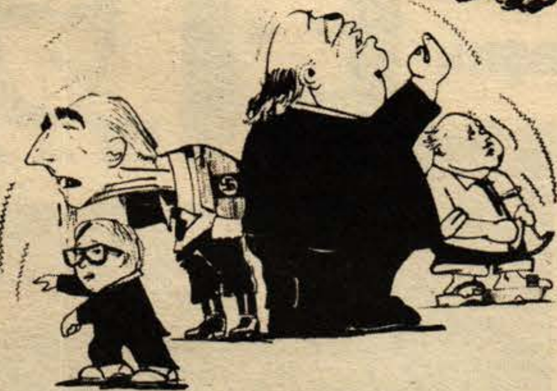

YIKILSIN
MİLLİ BAGIMSIZLIĞIN
VE HALKIN DÜŞMANI MC

NE AMERİKA NE RUSYA
BAĞIMSIZ TÜRKİYE

GENÇLİĞE
CAN GÜVENLİĞİ

RUSYAYLA İŞBİRLİĞİ
ANLAŞMASINA HAYIR!

PROLETER DEVRİMCİ SAVAŞÇI ALİ RIZA YERLİ KOMANDOLAR TARAFINDAN ŞEHİT EDİLDİ

Manisalı proleter devrimci savaşçı Ali Rıza Yerli 22 Ocak günü faşistler tarafından şehit edildi. 23 Ocak pazar günü Manisa'ya Türkeş gelecek ve bir toplantı yapacaktı. Komandolar onu bir devrimciyi katlederek karşılamak istediler. Bir grup komando şehrin en kalabalık caddesinde yürüyen iki arkadaşımıza şişlerle, bıçaklarla saldırdı. Ali Rıza arkadaş beş yerinden şişlenerek öldürüldü. Katillerin başını Ömer Gördesli ve Süha Ark isimli komandolar çekiyordu.

Ali Rıza Yerli Ödemiş-İzmir Yürüyüşünün militanıydı

Ali Rıza Manisalı bütün devrimcilerin sevdiği ve güvendiği bir proleter devrimciydi. O toparlayıcı ve örgütleyici yetenekleriyle Manisalı arkadaşların saygısını kazanmıştı. Devrimcileri toparlıyor, onları mücadeleye seferber ediyordu. Ali Rıza bu özellikleriyle Manisalı devrimcilerin cesaret ve moral kaynağıydı. Bir ara faşistler devrimcilerin oturduğu kahveye baskı yaparak onları dağıtmaya çalışıyorlardı. Ali Rıza buradaki arkadaşları toparlamış ve faşistleri söküp atmıştı.

Ali Rıza arkadaş kaderini proletarya ve halkla birleştirmişti. Mücadeleci olduğu kader mütevaziydi de. O, sosyal-emperyalizme ve revizyonizme karşı mücadenin yılmaz bir savaşçısıydı. Ali Rıza Marksizm-Leninizm Mao Zedung Düşüncesine sıkıca bağlıydı.

Ali Rıza, Ödemiş-İzmir "Akdeniz Akdenizlilerindir" yürüyüşünün bir militanıydı. Ali Rıza, bu yürüyüşte de fedakarca çalışmış, ayakları patladığı halde diğer arkadaşlara moral vermişti.

Ali Rıza için bir cenaze töreni yapmak istendiğinde polis önce cenazesini ailesine vermek istemedi. Babası polislere şunları söyledi: "Onun cenazesinin sahipleri ne sizsiniz, ne de ben. Onun gerçek sahipleri arkadaşlarıdır." Onun öldürüldüğünü duyar duymaz Manisalı ve İzmirli devrimciler derhal harekete geçerek, büyük bir cenaze töreni yaptılar. Halk faşist cinayete karşı büyük bir tekpi gösterdi. Türkeş faşisti 23 Ocak günü Manisa'ya gelemedi. Yediden yetmişe kadar bütün Manisa halkı faşistlere karşı nefretini dile getirdi. Manisa halkı proleter devrimci şehidine duyduğu sevgiyi, törene katılarak, çok sayıda çelenk göndererek ve devrimci sloganları haykırarak gösterdi. En önde Halkın Sesi flaması ve çelengi olmak üzere binlerce kişi yürüyüş boyunca "Rızalar Ölmez", "Katil iktidar", "Katil Türkeş", "Katiller Bulunsun, Hesap Sorulsun", "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye", "Kahrolsun Faşistler, sosyal-faşistler" diye bağırdı. Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu, Devrimci Gençlik grubundan arkadaşlar da İzmir'den gelerek törene katıldılar.

Mezarlıkta Halkın Sesi adına konuşma yapan bir arkadaşımız, MC hükümetinin yıkılacağını, faşist katillerin mutlaka cezalandırılacağını belirttikten sonra, Ali Rıza'nın mücadelesini anlattı.

O'nun uğruna şehit düştüğü dava mutlaka zafer kazanacaktır.

Devrimci arkadaşımız Cafer Erdem şehit edildi

Tunceli'de halk, ateş açan jandarma ve polise karşı yiğitçe direndi

Tunceli'de devrimci arkadaşımız Cafer Erdem polisin açtığı ateş sonunda şehit düştü. Cafer Erdem iki süper devlete, faşizme ve revizyonizme karşı mücadelenin kararlı bir neferiydi.

12 Ocak günü Erzurum'da faşistler tarafından vurulan Ahmet Söke'nin ölüm haberi Tunceli'ye geldiğinde, 3000'e yakın halk kitlesi cenazeyi almak için Tunceli'nin girişinde toplandı. Cenazenin bulunduğu ambulans polis tarafından getiriliyordu. Polis, halkın cenazeyi almasını önlemek için süratle geçip gitmek istedi. Ancak cenazeyi almakta kararlı olan halk, ambulansın önüne barikatlar kurdu. Bunun üzerine ambulanstaki polisler arabanın camını kırarak halka ateş açtılar. Birkaç kişi açılan ateş sonunda yaralandı. Yapı Sanat Okulu birinci sınıf öğrencisi devrim savaşçısı Cafer Erdem arkadaş burada şehit düştü. Ambulans halk kitlesini yaramayacağını anlayınca geri döndü. Bu sırada polis ve jandarma geri dönmek isteyen kitlenin yolunu kesti. Yolun sağında solunda pusuya yatarak ateş açtı. Kitlenin yine de dağılmadığını, aksine birbirine sımsıkı kenetlendiğini gören Jandarma Yarbayı, askerlere dipçikle, copla, ateşle saldırmaları için emir verdi. Bütün kitle yamaçlara çekilerek kendini savundu. Birçok kişi gözaltına alındı.

Daha sonra hastaneye kaldırılan yaralıların arkadaşları ve akrabaları hastaneye geldiler. Gece saat 3.30'da jandarma ve polis hastanenin işgal edildiğini öne sürerek hastaneyi bastı. Orada bulunan 100-150 kişi polis tarafından gözaltına alındı. Ertesi gün cenaze töreninin anti-faşist, anti-emperyalist bir eyleme dönüşmesinden korkan polis, cenazeyi kaçırdı. Radyo ve televizyon haberlerine de bu olayı cenazeyi almak isteyen bir grupla cenaze sahipleri arasında çatışma çıktı şeklinde yansıttılar. Bu olay hastane personeli tarafından da nefretle karşılandı.

Bütün bu olaylar olurken, polis ajanları da çarşıdaki halkı "karakolu bombalamak" için tahrik ediyordu. Bu ajan halktan birinin kendisini tanıması üzerine kaçmak zorunda kaldı. Hemen arkasından, çarşıya gelen tomsonlu polisler halka saldırdı.

Polis bir torba içine koyarak kaçırdığı cenazeyi başka bir köye götürüp oranın muhtarına teslim etti. Polis, arkadaşımız Cafer Erdem'i devrimcilerin vurduğu yalanını yaymaya çalıştı. Daha sonra köylüler Cafer Erdem'i, doğduğu köy olan Lödek'e götürdüler. Tuncelili devrimciler ve geniş bir halk kitlesi köye giderek, cenazeye katıldılar. Bütün gece boyunca cenazenin başında nöbet beklendi. Ertesi gün cenaze için bir tören düzenlendi. Mezarlıkta Cafer Erdem'in bir arkadaşı ve ağabeyi konuşma yaptılar. Cafer Erdem'in emperyalizme ve sosyal-emperyalizme, faşizme ve revizyonizme karşı mücadelede yerini aldığını belirttiler.

Faşist diktatörlüğün katlettiği Baki Ünlü ve Hüseyin Yabuz'u 30 bin kişi omuzunda taşıdı

BAKİ ÜNLÜ

HÜSEYİN YABUZ

25 Ocak Salı akşamı Tıp Fakültesi öğrencisi Baki Ünlü ve Hüseyin Yabuz adlı iki devrimci daha faşist katiller tarafından şehit edildi. İstanbul Vezneciler'deki Site öğrenci yurdunun çıkışında pusu kuran faşist katiller, yurttan dışarı çıkan iki devrimcinin üzerine ateş açtılar. Devrimcilerden biri hemen, diğeri ise kaldırıldığı hastanede öldü.

İki devrimcinin ölüm haberini alan gençler 26 Ocak Salı günü erken saatlerden itibaren Site yurdunda toplanmaya başladılar. Daha sonra binlerce öğrenci Cerrahpaşa Tıp Fakültesine doğru yürüyüşe geçti. Yol boyunca "Bakiler, Hüseyinler Ölmez", "Katil İktidar", "Kahrolsun faşistler, Revizyonistler", "Gençliğe Can Güvenliği" "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye" sloganları atıldı. 4-5 bin öğrenci geceyi Tıp Fakültesinin anfilerinde geçirdi. Anfilerde sabaha kadar Türkiye devriminin çeşitli meseleleri ve gençliğin can güvenliği sorunu tartışıldı.

Sabah 8'den itibaren fakültenin bahçesinde büyük bir kalabalık toplanmaya başladı. Çeşitli okullardan gelen gençlerle birlikte, hastane personeli, analar-babalar, öğretim üyeleri birleşerek yürüyüşe geçtiler. Yol boyunca halk, gelip yürüyüş koluna katılıyordu. Böylece kısa bir süre sonra yürüyüşe katılanların sayısı 30'bini geçti. Binlerce insan "Katil İktidar", "Gençliğe Can Güvenliği", "Katiller Bulunsun" sloganını haykırdı.

Gençlik ve İstanbul halkı devrimci şehitleri Sirkeci'ye kadar omuzlarında taşıdı. Yürüyüş kolu Sirkeci'ye geldiğinde şehit devrimciler için saygı duruşunda bulunuldu ve ant içildi.

Halka bu kadar zorbalık uygulayan bir hükümetin yıkılması şiarına "reformizme düşeceğim" korku - suyla karşı çıkmak ve yalnız halk devrimini savun - mak, hiç kimseyi halk devrimi yolunda ilerletmez. Halk devrimini savunmak, devrimcilerin bir propa - ganda görevidir. Ama bu görev, en zorba hükümetle- rin düşmesine kayıtsız kalmayı gerektirmez.

En geniş çoğunlukla birleşmeli. faşistlerin bizi bireyci teröre ve düelloya çekmek isteyen kışkırtma larına, daima kitle mücadelesiyle cevap vermeli, bü - tün enerjimizi ve çabamızı kitlelerle birleşmeye. kit- leleri harekete geçirmeye yöneltmeliyiz. Her olayda faşist saldırganları gözler önüne seren, haklı savun- ma zemininden ayrılmayan aktif bir mücadele yürüt - meliyiz.

Son olaylar

Beşiktaş'ta öğrencilerin oturduğu bir kahveye giren otomatik silahlı saldırganlar yaylım ateşi açarak devrimci bir genci öldüreli ancak birkaç gün geçmişti. Bu sefer de TIP öğrencileri Hüseyin Yabuz ve Baki Ünlü Laleli'de profesyonel katillerin yaylım ateşiyle şehit edildiler.

Bu cinayetler, öğrenci çatışması olayları değildir. Ortada doğrudan doğruya devletin istihbarat örgütleri tarafından planlı ve soğuk kanlı bir şekilde düzenlenen tertipler vardır.

Ocak ayının başından beri yaşanan olaylar, bir bütünlük göstermekte ve birbirini açıklamaktadır. Bu ay içinde toplanan TÜSİAD ve Hür Teşebbüs Konseyi'nde büyük burjuvazinin en kalantor temsilcileri, ekonomik ve siyasi buhranın ağırlaşması karşısında birleşmek ve bazı tedbirler almak üzerinde durdular. Sabancı, "siyasi partilerimizin bugün belli bir çizgide birleşmeleri şarttır" dedi. Gazeteler, Cumhurbaşkanı Korutürk ve Orgeneral Sancar'ın da dahil olduğu "baskı çevrelerinin" erken seçimi benimsediğini yazdılar. Hükümet içindeki çelişmeler son derece keskin bir nok taya gelmiştir. Kıbrıs, Ege ve AET meselelerinde ve daha birçok önemli konuda MSP büyük güçlükler yaratmaktadır. Türkeş önemli ölçüde tecrit olmuştur ve onun elinden tutan bir tek Demirel kalmıştır. Bu arada hükümet, Meclise polisin yetkilerini genişleten faşist kanun tasarıları göndermektedir. MİT, bir süre önce orduya yönelik saldırılar olacağı, zenginlerin soyulacağı, bankalara ve işyerlerine karşı sabotajlara girişileceği konularında istihbarat aldığını basına sızdırmıştır. Gerçekten de çeşitli şehirlerde bu türden çok sayıda olay görülmektedir. Büyük burjuva basını bu olayları büyük bir gürültüyle vermektedir.

Olayları toparladığımız zaman şu sonuca varıyoruz:

Büyük bankalar, sanayiciler ve ordunun en üst kademesi MSP'nin hükümet dışında kalmasını istemektedir. Bu çevrelerin bulduğu siyasi çözüm, bir erken seçim ve erken seçime kadar da bir AP-CHP koalisyonudur. Diğer yandan "aşırı uçlarla mücadele" yaftası altında işçi sınıfı ve halkı hedef alan baskı tedbirleri alınması istenmektedir.

Ecevit, erken seçim önerisini kabul etmek eğiliminde olduğunu açıklamış bulunmaktadır. Demirel ise, CHP ile yakınlaşma konusunda şimdilik olumsuz bir tavır almakla beraber, "gönlünde erken seçim yattığını" belirtmekte ve bu imkanı MSP'ye karşı bir tehdit aracı olarak kullanmaktadır. Hükümet ortağı olmanın nimetlerini en iyi bir şekilde değerlendiren ve bozkurtları, devlet bürokrasisinin çeşitli yerlerine yerleştiren Türkeş, seçimlere kadar hükümetin devam etmesi için çalışmaktadır.

Ocak ayındaki cinayetler, sabotajlar, kanlı saldırılar MSP'nin elindeki anahtarı Demirel' in eline geçirmiş, en çok Demirel'e yaramıştır. Şimdi Demirel, geniş manevra imkanına kavuşmuştur. MC hükümetini devam ettirmek veya CHP ile bir koalisyona gitmek seçeneklerini elinde tutmaktadır. Belli bir tertibin parçaları olan olaylar, bütçeden sonra CHP ile MSP'nin ortaklaşa hükümet kurma yolunu gün geçtikçe kapatmaktadır.

Gelişmeler karşısında devrimci siyaset ne olmalıdır? MC iktidarına karşı mücadelede, Türkeş ve Demirel'i hedef almaya devam etmeliyiz. Bütün olaylar "Yıkılsın MC" sloganının doğruluğunu göstermektedir. Günümüz şartlarında Türkiye'de kurulması mümkün olan en gerici ve halka karşı en zorba hükümet bugünkü hükümettir. Bu hükümetin yıkılması şiarını ileri sürmek, yerine kurulacak bir hükümeti olumlu karşılamak anlamına gelmez. Halka bu kadar zorbalık uygulayan bir hükümetin yıkılması şiarına 'Reformizme düşeceğim' korkusuyla karşı çıkmak ve yalnız halk devrimini savunmak, hiç kimseyi halk devrimi yolunda ilerletmez. Halk devrimini savunmak, devrimcilerin bir propaganda görevidir. Ama bu görev, en zorba hükümetlerin düşmesine kayıtsız kalmayı gerektirmez.

MC'nin varlığı, halk üzerinde koyu bir zor balığı ifade ettiği gibi sosyal-emperyalizme ve revizyonizme karşı mücadeleyi de zayıflatmaktadır. MC'nin cinayet ve saldırıları, sosyal-emperyalizm tehlikesini örtbas etmekte, halkı zayıflatmakta ve revizyonistlere anti-faşist hareket içine sızarak tırmanma imkanı vermektedir.

"Yıkılsın milli bağımsızlığın ve halkın düşmanı MC" sloganı, bugün geniş halk yığınlarının isteğini ifade etmektedir. Eğer bu isteği proletarya savunmazsa, işte reformculuk asıl o zaman güçlenir. Çünkü bu tutum, halkın bu isteğinin savunulmasını reformculuğun tekeline bırakır. Halk yığınlarının MC'ye karşı aktif mücadelesinin yerini de, parlamenter taktiklere ve seçimlere bel bağlama alır. Unutmayalım ki, önümüzdeki gelişme içinde MC hükümeti dağılırsa, bu halkın faşizme karşı mücadelesinin başarısı olacaktır, yoksa parlamento taktiklerinin bir başarısı değil. Bugün "MC yıkılsın" sloganı en başta Türkeş ve Demirel'e dokunmaktadır. Bu slogan geniş halk yığınlarının talebidir ve bir yığın hareketi yaratabilecek olan bir slogandır.

İçinde bulunduğumuz şartlarda devrimci hareketin en önemli meselelerinden biri de maceracılığa ve bireyci teröre kesinlikle son vermektir. Ticaret Odalarına, iş yerlerine bombalar atmak, camlara kurşun sıkmak gibi eylemler, halk yığınlarını mücadeleye seferber edemiyeceği gibi, halkı seyirci durumuna düşürmekten başka bir sonuç doğurmuyor. Bu tür eylemler, hükümetin "aşırı uçlara karşı mücadele" paravanası altında devrimcilere karşı geniş bir terör kampanyasına girişmesinin şartlarını hazırlamaya hizmet etmektedir. Bu çocukça ve akılsızca eylemlerin haklılığını ve doğruluğunu, bugün hiç bir emekçiye ve yurtsevere kabul ettiremezsiniz. Maceracılığın, birçok demokratı nasıl tarafsız bir tutuma ittiğinin son ifadesini, İstanbul Üniversitesi Rektörü Haluk Alp'in açıklamasında görüyoruz. Daha önce faşist saldırganlara karşı tavır alan Haluk Alp, bugün sorumluluğun aşırı uçlarda olduğunu söylemektedir. Zaten MİT'in ve Ülkü Ocaklı bozkurtların elde etmek istedikleri sonuç da budur. Maceracılık ve bireyci terörizm yoluna girenler, Hürriyet gazetesinde yayınlanan MİT ve polis raporlarının üzerinde bir dakika durup düşünmelidirler. Bireyci terörizm, bugün polisin elinde bir oyuncak haline gelmiştir ve birçok iyi niyetli devrimciyi heder etmekte ve halkın güçlerini dağıtmaktadır. Bireyci terör siyaseti, bugün devletin hangi sınıfların elinde olduğunu gözardı etmekte ve bozkurtların düello çağrısına düşüncesizce cevap vermektedir. Unutmayalım ki bu düello ve patırtılar, MİT'in izin verdiği ve teşvik ettiği olaylardır.

Maceracılık ve terörizm, yalnız faşizmi güçlendirmekle kalmıyor, revizyonizmi de güçlendirerek halka büyük zarar veriyor. Maceracılık, sürekli olarak teslimiyete dönüşmekte ve revizyonizmin kuvvet toplamasına yol açmaktadır. Dünkü birçok maceracının bugün revizyonist saflarda boy göstermesi de unutmamamız gereken bir derstir.

En geniş çoğunlukla birleşmeli, faşistlerin bizi bireyci teröre ve düelloya çekmek isteyen kışkırtmalarına, daima kitle mücadelesiyle cevap vermeli, bütün enerjimizi ve çabamızı kitlelerle birleşmeye, kitleleri harekete geçirmeye yöneltmeliyiz. Her olayda faşist saldırganları gözler önüne seren, haklı savunma zemininden ayrılmayan aktif bir mücadele yürütmeliyiz. Bugün Türkiye'de faşist saldırganları tecrit etmenin, onlara karşı en geniş saflarla mücadele etmenin ve revizyonistlerin emellerini boşa çıkarmanın şartları vardır. Hakim sınıfların derinleşen buhranı ve kesinleşen iç çelişmeleri halkın mücadelesi için çok elverişli bir durum yaratmaktadır. Bu durumdan yararlanmak için, maceracılığa ve bireyci terörizme kesinlikle son vermek, halkla birleşmek gerekir.

DİVRİĞİ'DE MİTİNG

İşçi ve köylülerden destek alan öğrenciler velilerle birleşerek isteklerini elde ettiler

Divriği'de Endüstri Meslek Lisesi ve Divriği Lisesi öğrencileri öğretmen ve öğrenci kıyımını ve gerici ders kitaplarını protesto ve can güvenliği için 17 Ocak günü bir miting yaptılar. Öğrenciler liseli gençliğin örgütü olan Devrimci Liseliler Derneği'nin yeniden açılmasını ve okul içlerine kadar giren jandarma ve polisin baskısına son verilmesini istediler.

Divriğili öğrenciler bize gönderdikleri mektupta eylem hazırlıklarını şöyle anlatıyorlar:

"Tamamen haklı bir zemin üzerinde olan bu mücadelede en geniş yığınların desteğini alabilmek için yoğun bir çalışmaya girdik. Halktan imzalar toplandı. İmzalar ekli dilekçelerle, veliler tarafından kaymakama götürüldü. Ancak kaymakam velileri kabul etmedi.

"Bu arada köylere gittik. Buralarda imza kampanyaları açtık. Köylüler gençliğe en geniş bir biçimde sahip çıkmakta azimli idiler. En sevindirici olan yoksul köylülerin, iki süper devlete ve özellikle Yeni Çarlara karşı olan tutumları idi.

"Şehir içindeki çalışmalarda ise kadınlar en kararlı kesimi oluşturuyorlardı. Tek tek mahallelerdeki halka meseleyi anlatmada çok yardımcı oluyorlardı.

"Maden işçileri de ellerindeki her olanağı kullanarak, her alanda öğrencilere destek oluyor ve büyük güç veriyorlardı.

"Bu arada özellikle Halkın Kurtuluşu taraftarları "halkın destek olmayacağını, faşistlerin eylemi kıracak" larını" iddia ettiler. Bu anlayış, esas olarak "kitlelere güvensizlikten" ve "faşiz- min tırmanışı" siyasetinden kaynaklanıyordu."

Eylem günü, sabahın erken saatlerinden itibaren öğrenciler okul çevresinde toplandılar. İşçiler, köylüler ve kadınlar erken saatlerde okulun önüne gelmeye başladılar.

"Sabah saat 7.30'da "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Türkiye", "Gençliğe Can Güvenliği, öğrenim özgürlüğü" "Öğrenci Öğretmen kıyımına son", "Demokratik Eğitim, Demokratik Lise", "DLB açılsın" sloganları ortalığı çınlatmaya başlamıştı.

Bu arada Meslek Lisesi öğrencileri kendi okullarında isteklerini kabul ettirerek devrimci sloganlarla liseye geldiler. Kitlenin bu birleşmesi büyük coşku yarattı. Lise bahçesindeki öğrencilerin sayısı binden fazlaydı. Sayıları 300'ü aşan veliler ise salonda kaymakamla görüşüyorlardı. Veliler "Mehmet Hoca'nın sürgünü durduruluncaya kadar okulu terket- meyeceğiz", "öğrencilerin mücadelesi bizim de mücadelemizdir" diye kararlılıklarını belirtirken okul bahçesinde gerici kitaplar alev alev yanıyor ve devrimci marşlar ortalığı çınlatıyordu.

Divriğili gençler mücadele sonunda isteklerini kabul ettirdiklerini bildiriyorlar.

TİRE'DE TÜTÜN VE BAĞIMSIZLIK MİTİNGİ YAPILDI

Bir aydır Tire'nin tütüncü köylerinde hazırlık çalışmaları yapılan "Tütün ve Bağımsızlık mitingi" 25 Ocak salı günü yapıldı.

Tire polisi üreticilerin mitinge katılmasını önlemek için elinden geleni yaptı. Yürüyüşçüler dörtbir yanları eli tomsonlu polislerle çevrili olarak yürüdüler. Tireli gericiler ve CHP örgütü de yürüyüşe saldırı olacağını yayarak, köylüleri korkutmaya ve mitinge katılmamalarını sağlamaya çalıştı. Ancak yürüyüş başladıktan sonra üreticiler ve Tire halkı gruplar halinde yürüyüş koluna katıldı. 1000'e yakın köylü yürüyüş ve mitingi destekledi. "Tütün ve Bağımsızlık Mitingi" coşkun bir hava içinde yapıldı. Üreticiler ve devrimciler yürüyüş boyunca şu sloganları haykırdılar: "Beyanname ertelensin", "Piyasa açılsın" "Tütünde sömürüye son", "İskartaya son", "Tefeci tüccar sömürüsüne son", "Yıkılsın MC", "İş toprak hürriyet, faşizme nihayet", "Ne Amerika Ne Rusya, Ne de ağalık".

Mitingde Tire'nin Kızılcaavlu, Çayırlı ~~köylülerin~~den birer üreticiyle Toprak-İş Sendikası adına Şamil İlter ve Halkın Sesi adına Ferit İlsever birer konuşma yaptılar. Üreticiler tütündeki sömürüyü dile getirdiler. MC iktidarını, Amerikan ve Rus sosyal-emperyalizmini protesto ettiler. Amerika'dan sonra bütün tarım ürünlerimize ve tütünümüze göz diken Rusya'ya karşı halkımızın uyanık olmasını ve mücadele etmesini istediler. Üreticiler Tire'de bir tütün üreticileri sendikası kurulmasının zorunluluğunu belirttiler.

Şamil İlter üreticilerin yanısıra, yoksul köylülere ve tarım işçilerine de seslenerek, tarım iş kanununun bir an önce çıkarılmasını istedi ve tarım işçilerini Toprak-İş çatısı altında birleşmeye çağırdı.

Ferit İlsever ise faşistlerin ve revizyonistlerin tütün üreticilerinin ve bütün halkımızın düşmanları olduğunu belirtti. Ferit İlsever Tire'deki CHP yöneticilerinin tütün mitingini baltalama çabalarını teşhir etti. Tütün üreticilerinin ve bütün halkın tek kurtuluş yolunun milli demokratik devrim olduğunu belirtti.

Miting sonunda bağımsızlık andı içildi ve marşlar söylendi.

Balıkesir'de öğrenci ve veliler faşist saldırganları geriletti

Balıkesirli devrimciler

Son imtihanlardan sonra faşistler Türkiye'nin dört bir yanından derlenmiş birçok öğrenciyi kendilerine bağlamak için kanunsuz bir şekilde Balıkesir Necati Eğitim Enstitüsüne yerleştirdiler.

Balıkesir'de İşletmecilik Yüksek Okulunda ve Meslek Yüksek Okulunda pek az faşist var. Dolayısıyla faşistler bu okullara ve liselere Eğitim'den topladıkları kimselerle birlikte saldırıyorlar. En çok saldırıya uğrayan okul ise Endüstri Meslek Lisesidir. Bu okulun öğrencileri son olarak iki hafta önce velilerini okula toplayarak onlara faşist saldırıların nedenlerini anlattılar. Toplantıyı haber alan faşistler, okulu basmak istediler. Okulun önünde toplandılar. Öğrenci velilerini taşa tutmaya kalkıştılar. Bunun üzerine veliler ve öğrenciler saldırıya kararlı bir şekilde karşı koydular. Bunun üzerine faşistler çekilmek zorunda kaldılar. Bu, Halkın Sesi'nin öğrenim özgürlüğü, can güvenliği için önerdiği mücadele biçiminin doğruluğunu somut olarak bize göstermiş oldu.

Polatlı Lisesi ve Sanat Okulu öğrencileri gerici ders kitaplarını yaktılar

Polatlı Lisesinden
Bir Devrimci

Milli Eğitim Bakanlığınca çıkartılan Ahlak, Felsefeye Giriş kitaplarına karşı tüm lise ve meslek okullarında protesto gösterileri yapılmaktadır. Biz Polatlı Lisesi devrimcileri de ırkçı, bölücü, faşist eğitim sistemini ve ders kitaplarını protesto etmek için 12 Ocak Çarşamba günü Sanat Okulu öğrencileriyle birlikte bir yürüyüş yaptık. Atatürk anıtına kadar yol boyunca "Sanat-Lise bir olsun, faşistler kahrolsun", "Gerici eğitime hayır", "Ne Amerika ne Rusya bağımsız Türkiye" sloganlarını bağırdık. Meydana gelindiği zaman ırkçı, bölücü ders kitapları yakıldı ve bu eylemin önemini belirten bir konuşma yapıldı. İki süper devlete karşı bağımsızlık andı içildikten sonra tekrar "Ne Amerika ne Rusya bağımsız Türkiye", "İki süper devlet, yıkılacak elbet" sloganları ile dağıldık.

Mersin'de belediye şoförleri ve halk faşist saldırıyı protesto etti

Mersin'den H. Gölek bildiriyor.

Liselilerin boykotunu kırmak için polis, Eğitim Enstitüsüne yeni alınan faşistleri gençliğe saldırtmak istedi. Liseli gençliğin kararlı mücadelesi sonucu bunu başaramayan faşistlerden bir grup, belediye işçilerine ve belediyenin önünde otobüs bekleyen halka saldırdı. Faşistler belediye binasını tahrip etmeye kalktılar.

Yarım saat içinde yüzlerce kişi olay yerinde birikerek saldırıyı protesto etti. Otobüs şoförleri de direnişe geçerek saldırıyı protesto ettiler. Şoförlerin can güvenliğinin sağlanmasını isteyen ve faşist saldırıyı kınayan pankartları halk tarafından destek topladı.

Yüzlerce kişiye saldırmaktan korkan polis, çevre illerden takviye kuvvetleri getirip halkı dağıtmaya çalıştı. Fakat bunu da başaramadı. Daha sonra belediye toplantı salonunda bir forum düzenlendi. Konuşmacılar faşist saldırıyı kınadılar.

Geçmişten beri ilericiliğiyle tanınan Mersin halkı üzerindeki tertipler boşa çıkarılacaktır. Antep katliamını tertipleyen ve 12 Mart'ta Ulaş Bardakçı, Sinan Cemgil ve arkadaşlarının katliamında bulunan ve Kambur adıyla tanınan Naki adındaki Emniyet amiri ve yardımcısı Ahmet adındaki polis çeşitli tertipler düzenlemeye çalışmaktadır. Kambur ve yardımcısı Mersin'den alınmalı ve yaptıklarının hesabı sorulmalıdır.

TÖB-DER mitinglerinde yurtseverler polisle birleşen revizyonistlerin saldırısını püskürttü

MERSİN...........

Revizyonistler 22 Ocak 1977 günü Mersin'de TÖB-DER, TÜM-DER ve TÜTED adına "ekonomik ve demokratik haklar mitingi" düzenlediler.

Daha mitingden bir hafta öncesinden revizyonistler "Maocular, bozguncular, mitingi sabote edecek" yaygarasını koparmaya başladılar. Onların, öğretmenlerin ekonomik, demokratik hakları diye bir meselesi olmadığından, düzenlenen bu miting esas olarak adı geçen örgütlerdeki hakimiyetlerinin güçlenmesi amacını taşıyordu. Devrimciler TÖB-DER şubelerinde ve miting bölgesinde çalışma yaparak binlerce yurtseveri mitinge getirdiler. Devrimcilerin amacı revizyonistlerin etkinliğini kırarak mitingi gerçekten emperyalizme, faşizme karşı ve ekonomik demokratik haklarımız doğrultusunda bir gösteri haline getirmekti.

İstasyon Meydanında toplanan yurtseverler iki süper devlete ve faşizme karşı mücadele sloganlarını hakim kıldılar. Ancak yürüyüşe geçilince tertip komitesinin Ankara'dan ve İstanbul'dan getirdiği 40-50 kadar İGD'li fedai ellerinde sopalarla öğretmenlere ve halka karşı saldırıya geçtiler. İGD'li beslemelerin en önünde elinde sopasıyla Mersin Belediyesinde çalışan Süleyman Berkil dikkati çekiyordu. Ancak yurtseverlerin kararlılığı karşısında revizyonistler paniğe kapıldılar. Tekrar yürüyüşe geçildi. Bu defa TÖB-DER Genel Saymanı İsmet Özdemir ve Mut Şube Başkanı Kenan Kasar elinde megafonla polis ve jandarmayı yardıma çağırarak "Güvenlik kuvvetlerini göreve çağırıyoruz. Bu bozguncular bizden değildir, dağıtın!" dediler. Bir anda yüzlerce polis ve jandarma yurtseverleri kuşattı. Önden giden yürüyüşçüler ise arkada ne olup bittiğini bilmediklerinden yürümeye devam ettiler. Mitingin çoğunluğunu oluşturan yurtseverler polis ve jandarma zoruyla yürüyüşe alınmadı ve dağıtıldı. Yurtseverler iki süper devlete karşı mücadele andı içtiler ve bu tutumu protesto ettiler. Revizyonistlerin polis yardımıyla yürüyüşe katılmasını engellediği başlıca kuruluşlar şunlardı: TÖB-DER Alanya Şubesi ve birçok TÖB-DER şubelerinden gelen öğretmenler, TBP, Çitos-İş Sendikası, MEM-DER, Köylü Derneği Mersin Şubesi, Silifke Yurtsever Halk Derneği.

Şunu da belirtmek istiyoruz: Bu mitingde Kurtuluş dergisi taraftarları revizyonistlerle birlikte hareket ettiler. Devrimci Gençlik taraftarları da onların peşine takıldı. Dar grup çıkarları yüzünden, yurdumuzu tehdit eden asıl tehlikeyi göremeyen bu gruplar, revizyonizmle Marksizm arasında bir "orta yol" izlediklerini sanıyorlar. Ama böyle bir "orta yol" bu mitingde de gördüğümüz gibi revizyonistlerin ve sosyal emperyalistlerin değirmenine su taşıyor.

Daha sonra bir bildiri yayınlayan TBP Adana Gençlik Kolu Başkanı Hasan Bilgin şunları söylemiştir:

"Kimlerdi bize saldıranlar? Rus sosyal-emperyalistlerininişbirlikçiliğini yapan İlerici Gençler Derneği (İGD)'nin fedaileriydi... Düne kadar her alanda karşımıza Ülkü Ocakları çıkarken bugün İGD'nin çıkması bir gerçeği ifade etmektedir... Biz TBP olarak bu saldırıları nefretle karşılıyor, bütün devrimci, demokrat, yurtseverleri iki süper devlete ve onların beslemeleri İGD ile Ülkü Ocaklarına karşı tek cephe içinde mücadeleye çağırıyoruz."

Mersin TÖB-DER mitinginde yurtsever öğretmenler yürüyor

İstanbul'da 10 bin kişi işkenceleri protesto etti

Halkın Kurtuluşu gazetesi, Türkiye Emekçi Partisi, Sosyalist Parti ve diğer bazı kuruluşların düzenlediği "faşizmi, işkenceleri ve siyasi cinayetleri protesto" mitingi 22 Ocak günü İstanbul'da yapıldı. Saraçhane'den yürüyüşe geçen 10 bin kadar yurtsever ve devrimci yol boyunca işkence ve cinayetleri protesto eden sloganlar haykırdılar. Sloganlardan bazıları şunlardı: "Zindanlar boşalsın", "faşist katillerden hesap sorulsun", "işkenceye son", "katil iktidar".

Diğer dergi ve örgütlerin yanısıra proleter devrimciler Halkın Sesi ve Aydınlık pankartlarıyla katıldılar. Yürüyüş boyunca geniş bir kitle tarafından "ne Amerika ne Rusya, bağımsız Türkiye", "kahrolsun revizyonistler faşistler", "kıralım revizyonist zincirleri sendikalar işçinin", "boğazlar Rus savaş gemilerine kapatılsın" sloganları atıldı. Yürüyüş Sultanahmet'te yapılan mitingle sona erdi. Mitingde konuşanlar, işkence ve siyasi cinayetleri protesto ettiler.

DENİZLİ.............

23 Ocak günü TÖB-DER'in Denizli'de düzenlediği mitingde revizyonistler öğretmenlere saldırdı.

Mitingden önce bütün devrimci gruplar, aralarında birleşerek ortak hareket etme kararını aldılar. Devrimciler bir bildiri yayınlayarak halkı mitinge çağırdılar.

Miting günü alana ilk giren 150-200 kadar devrimci, revizyonistlerin saldırısına uğradı. 7-8 yurtsever yaralandı. Revizyonistler böylelikle yurtsever ve devrimcilerin mitinge katılmalarını önleyebileceklerini hesaplıyorlardı. Ancak bir süre sonra yurtsever ve devrimci öğretmenler miting alanındaki yerlerini aldılar. Çevredeki halktan katılanlarla birlikte devrimcilerin safları sıklaşmaya başladı. Denizli'nin çevre il ve ilçelerinden köylüler de mitinge gelmişlerdi. Onların da katılmasıyla devrimci saflar daha da güçlendi. Revizyonistler devrimcilerin gücü karşısında geriledi ler ve miting alanında tekrar saldırmaya cesaret edemediler. Yurtsever kitle hep bir ağızdan "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye" sloganını bağırıyordu.

TÖB-DER yöneticileri miting için Ankara'dan İGD'li beslemeleri getirmişti. Bunlar miting boyunca kitleyi bölmek için ellerinden geleni yaptılar. Miting alanına daha önce gelen öğretmenlerin etrafına bari - kat kurarak diğer devrimci ve yurtseverlerle birleşmelerini önlemeye çalıştılar. Buna karşı çıkan öğretmenlere zorbalık uygulamaya kalkıştılar. Devrimciler ise sürekli çağrılarda bulunarak kitleyi birleştirmeye gayret ettiler. Revizyonistlerin kitleyi birbirine düşürme oyunlarını boşa çıkardılar.

Daha sonra yürüyüş başladı. Yürüyüş kolu garaja yaklaşırken revizyonistler polise başvurarak devrimcileri dağıtmasını istediler. Geçen yıl Trabzon'daki TÖB-DER mitinginde de revizyonistler aynı yola başvurmuşlardı. Trabzon'daki bu olayda birçok devrimci yaralanmış ve denize atılmıştı. Denizli mitinginde de saldırıyı başlatanların başında TSİP Aydın İl Başkanı bulunmaktaydı. Revizyonistler taşlarla ve sopalarla yurtseverlere saldırırken, polis de arabayla bu saldırıya katıldı. Ancak revizyonistlerin polisle birlikte düzenledikleri saldırı yürüyüş kolunu dağıtamadı. Birkaç yurtseverin yaralanmasına rağmen, kitle toparlandı ve saldırıya karşı koydu. Bu kararlı mücadele revizyonistleri korkuttu. Kaçmak zorunda kaldılar. Devrimciler sık sık Dev-Genç'lilere de çağrıda bulunarak, revizyonistlere karşı kararlı tavır almalarını istediler. Sonunda Dev-Genç'liler de yurtsever kitleye katıldı. Revizyonistlerin bütün halkın düşmanı olan bir avuç azınlık olduğu bir kere daha ortaya çıktı.

Revizyonistlerin saldırısı püskürtüldükten sonra yürüyüş devam etti. Yurtsever yol boyunca "Ne Amerika ne Rusya bağımsız Türkiye", "Rusya ile anlaşmaya hayır!", "kahrolsun faşistler, revizyonistler" sloganlarını coşkuyla bağırdılar. Revizyonistlerin saldırısı karşısında bütün kitle birleşmişti. Yürüyüş bağımsızlık andının içilmesiyle sona erdi.

Yürüyüşten sonra devrimci ve yurtseverler bir toplantı düzenleyerek değerlendirme yaptılar. Toplantıda öğretmen kitlesi içinde en tehlikeli unsurların revizyonistler olduğu ve onlara karşı en uzlaşmaz bir şekilde mücadele edilmesi gerektiği belirtildi.

PARİS KOMÜNÜ VE 1905 MOS

1971 MACERACILIĞINI M

Kurtuluş İçin İleri dergisi 28 Kasım 1976 tarihli 1'inci sayısında; 1971'deki maceracı eylemlerin Paris Komünü ve 1905 Moskova Ayaklanması ile aynı şey olduğunu öne süren bir yazı yayınladı. Derginin bu konuda yazdıkları, daha önce Kurtuluş dergisinin Eylül 1976 tarihli 4'üncü sayısında da aynen yer almıştı. Her iki dergi de maceracılığı göklere çıkarmak için Marks ve Lenin'den alıntılar yapıyorlar. Onlar şöyle demektedirler: "Marks'ın dünya devrimi açısından değerlendirerek 'komünarlar' için yaptığı övgüyü, Lenin Rusya'nın kendi pratiği içinde ele alarak nasıl 1905'Aralık Savaşçılarına' layık görüyorsa, biz de aynı övgüyü Türkiye'nin kendi özel pratiği içinde 1971 proleter silahlı direnişçilerine layık görüyoruz. (Kurtuluş, sayı:4, s. 46)

Sözlerin ne için ve nerede söylendiğinin örtbas edilmesine dayanan böyle bir yöntemle ispatlanamayacak iddia ve göklere çıkarılamayacak eylem yoktur.

1871 PARİS KOMÜNÜ

1971 MAC

PARİS KOMÜNÜ BANKA SOYMAYA BENZİYOR MU

Herşeyden önce somut olaylara bakalım. 1971'de Türkiye'de yapılan nedir? 1971'in belli başlı eylemleri şöyle özetlenebilir: Adam ve çocuk kaçırma, banka soyma, uçak kaçırma ve revizyonist Bulgaristan'a sığınma, birtakım yerlere dinamit atma, silahlı gruplar halinde dağlarda dolaşma, en sonunda müteahhit, bekçi, bakkal ve eczane soygunları.

Paris Komünü nasıl bir olaydır? Marks'ın dediği gibi 1871 Paris Komünü o zamana kadar "tarihte benzer büyüklükte bir örneği daha olmayan" bir ayaklanma, Fransız işçi sınıfının en şanlı kahramanlık destanı olan bir devrimdir. (1) Paris proletaryası ve emekçi halkı Paris'in kapılarına dayanmış düşman süngüleri altında ayaklanarak 52 gün iktidarı elinde tutmuştur. Lenin ise, Paris Komünü'nün "19'uncu yüzyıldaki büyük proletarya hareketinin muhteşem bir örneği" olduğunu belirtmektedir. (2) İşte 1971 maceracılığı ile kıyaslanmak istenen Komün budur.

1905 Moskova Ayaklanmasına gelince, O'nu Sov yetler Birliği Komünist Partisi (Bolşevik) Tarihi nden öğrenelim:

"Ekim siyasi grevi en uzak kesimler dahil, he men hemen tüm ülkeyi, en geri tabakalar dahil he men hemen bütün işçileri kapsayan bir bütün Rusy grevi haline geldi. Bu siyasi genel greve, büyü sayıda demiryolu işçisini, posta-telgraf memurl rını ve diğerlerini hesaba katmaksızın, yalnız bi milyon kadar sanayi işçisi katıldı. Ülkede bütün h yat durdu. Hükümet felce uğradı." "Köylülerin toprak mücadelesi 1905 güzünde büyük boyutlara u laştı." "Moskova'da ilk barikatlar 9 Aralık'ta gö rüldü. Çok geçmeden şehrin sokakları barikatlarla dolmuştu." "Ayaklanma sadece Moskova sınırlar içinde kalmadı. Birçok başka şehir ve semtlerde d ayaklanmalar çıktı." "Rusya'nın ezilen milliyetle ri de silahlı mücadele için ayağa kalktılar." (3) Bü tün bunların adam kaçırmaya, banka soymaya, uça kaçırmaya benzer yanı var mıdır?

KİTLELERİN EYLEMİ VE "ÖNCÜ SAVAŞ"

İleri ve Kurtuluş dergileri, Marks ve Lenin'de özellikle "kitle" sözünün geçmediği alıntılar bulma ya çabalamışlardır. Gerçekten Komün'ü ve Mosko va Ayaklanmasını maceracılığa benzetebilmek içi kitleleri yok farzetmekten başka çare yoktur. 1971' de maceracılığa sürüklenenler kitlelerle ilgileri o madığını bizzat açıklamışlar ve yaptıkları işe "ön cü savaş" adını takmışlardır. Kurtuluş dergisi d 1971'den "proletarya adına silahlı başkaldırma" say fa (46) diye sözederek bu anlayışı ortaya koymak tadır. Yani proletaryasız, "proletarya adına baş kaldırma".

1971 maceracılığı kitlelerin reddidir. Kitleler sürü olarak görmenin, halkı hiçe saymanın, kitle lerden kopuk küçük grupların eyleminin adıdır ma ceracılık. Komün ve Moskova Ayaklanması ise biz zat kitlelerin eylemidir. Marks Komün'de ne bul duğunu şu sözlerle açıklamaktadır: "Bu Parisliler de ne büyük bir esneklik, ne büyük bir tarihsel insi yatif ve ne büyük bir fedakarlık gücü var!" (4) Lenin Marks'ın bu sözlerini şöyle yorumluyor: "Kit lelerin tarihsel insiyatifi, işte Marks'ın her şeyden çok değer verdiği şey." (5) İşte aynı zamanda ma ceracıların hiç bir değer vermedikleri şey. Marks ve Lenin'in sözlerinde "öncü savaş"a benzeyen bir taraf var mıdır acaba?

Paris Komünü ile işçi sınıfı ne elde etti? Marks şöyle demektedir: "İşçi sınıfının kapitalist sınıfa ve onun devletine karşı mücadelesi Paris'teki mü cadeleyle yeni bir safhaya girmiştir. Yakın gelecek teki sonuçları ne olursa olsun, dünya çapında önem taşıyan yeni bir kalkış noktası kazanılmıştır." (6) Lenin ise Moskova Ayaklanması ile ilgili olarak "proletarya kitle mücadelesinin, örgüt yöneticileri ni aşarak bir grevden bir ayaklanmaya geliştiğini" belirtiyor ve bunun "Rus devriminin 1905 Aralık'...

Kurtuluş Dergisi kuru gürültüyü bırakıp kime hizmet ettiğini düşünmelidir

Hatırlanacağı gibi, dergimizin 23 Kasım 1976 tarihli 84'üncü sayısında "'Baylar' Niçin İlerliyor" başlıklı bir yazı yayınlamıştık. Bu yazının ilk cümlesi şöyleydi: "Kurtuluş dergisi 4'üncü sayısında yayınladığı 'İlerleyiniz Baylar' başlıklı yazıda bir grubun kendilerinden ayrıldığını ve revizyonist İ. Bilen kliğine katıldığını açıklıyor." Kurtuluş dergisi, Ocak 1977 tarihli 8'inci sayısında "İlerleyiniz Baylar" isimli yazısında "söz konusu edilen insanların Kurtuluş'un savunduğu görüşlerle hiç bir ilişkisi olmadığını" açıklamaktadır. Kurtuluş dergisi, her zaman yaptığı gibi kabadayı uslubuyla tehdit ve küfürler savurmakta, Halkın Sesi' nin "sahtecilik" ve "tahrifat" yaptığını söylemektedir.

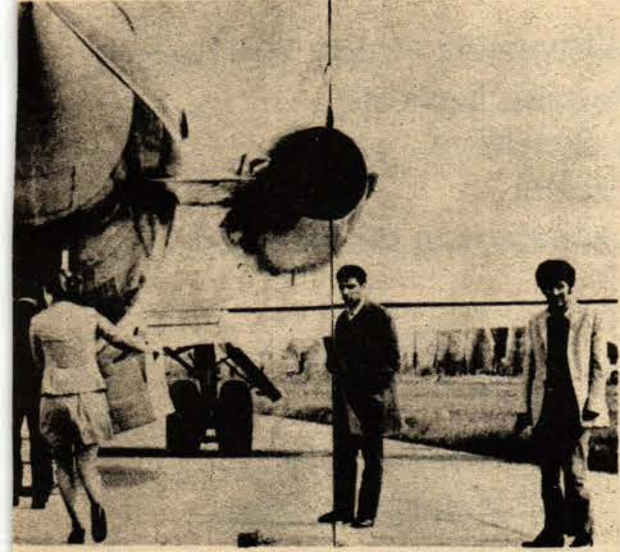
Kurtuluş dergisinin yazdıklarından sahte TKP'ye gidenlerin kendilerinden ayrıldığı anlaşılmaktadır. Ancak yanlış anlamış bile olsak "Baylar Niçin İlerliyor" yazımızda yazılanlar değerinden bir şey kaybetmez. Biz Kurtuluş dergisinin revizyonizmin kaygan zemininde ilerlediğini ve kendisini düzeltmezse nereye gideceğini gösterdik. Yazımız şu cümle ile son bulmaktaydı: "Sovyet modern revizyonizmiyle uzlaşmaya devam ederse, Kurtuluş'un kendisi de 'İlerleyen Baylar'ın yanına gitmekten kurtulamaz." Kurtuluş dergisi bu uyarı üzerine düşüneceğine kuru gürültü ile meselenin özünü gizlemeye çalışmaktadır. Gerçekten bugün mesele kimin nereden koptuğu değil Kurtuluş'un hangi zemin üzerinde kaymakta olduğudur.

Kurtuluş dergisi, sahte TKP'yi sözde eleştirmektedir. Ancak söyledikleri ve yaptıkları İ. Bilen kliğine ve onun sosyal-emperyalist efendilerine yaramaktadır. Halkın Sesi'ne küfrettikleri son sayılarında sosyal-emperyalist Yeni Çarları "sosyalist" olarak gördüklerini gözlerini tekrar gere gere açıklamaktadırlar. Onlar aynı zamanda proletarya hareketinin uluslararası çizgisine İ. Bilen kliğinin ve sosyal-emperyalistlerin ağzıyla küfrediyorlar ve proletarya hareketine saldırmaya devam edeceklerini ilan ediyorlar. Pratiğe baktığımızda ise Kurtuluş dergisinde sürekli olarak revizyonistlerin besleme derneği İGD ile aynı safta yer aldığını görüyoruz. Kurtuluş dergisi bugün bütün gücüyle devrimci saflara zorbalığı ve saldırganlığı sokmaya çalışıyor. Daha dün beraber oldukları insanlar hakkında bile tam bir menfaat çetesinin uslubuyla küfür ve tehdit dolu bildiri ve yazılar yayınlıyorlar. Kurtuluş dergisinin maceracılığı körükleyerek yaptığı iş de gene revizyonizme hizmetten başka bir şey değildir. Aslında onun bugünkü tutumu revizyonizm ve maceracılığın nasıl birbirini güçlendirip desteklediğini de ortaya koymaktadır. Kurtuluş dergisi bugün söyledikleri ve yaptıklarıyla halkın zararına bir rol oynamaktadır.

Biz bir tek kişinin bile sosyal-emperyalist uşağı İ. Bilen kliğinin yanına gitmesini istemeyiz. Aksine İ. Bilen kliğinden yakasını kurtaran kim olursa olsun bu durum en çok bizi sevindirir. Biz, bütün gücümüzle revizyonizmle uzlaşanları uyarmaya ve kendilerini düzeltmelerini sağlamaya çalışıyoruz.

Kurtuluş dergisi için biz, "bu ideolojisiyle revizyonizme gidenlerin kalktığı bir istasyon rolünü oynamaktadır" tespitini yapmıştık. Şimdiki tutumlarında israr ederlerse istasyon olmaktan da çıkıp İ. Bilen kliğinin katarında bir vagon haline gelmekten kurtulamayacaklardır. Kurtuluş dergisi boş tehditlerini ve kabadayı ağzını bir yana bırakarak bu gerçek üzerinde ciddiyetle düşünmelidir.

OVA AYAKLANMASI
HKUM EDİYOR

ĞI : Uçak kaçıranlar Bulgaristan'da

ıda ulaştığı en büyük kazanç" olduğunu söylüyor.(7)
1971 Maceracılığı Türkiye proletaryasına ve halına hangi kazançları getirmiştir? 1971'de kitle mü adelesinin ezildiği şartlarda küçük burjuvazinin umutsuz bir atılımı olarak ortaya çıkan maceracılık, ene umutsuzluk yaymaktan başka ne yapmıştır? Maceracılık kitle mücadelesinin söndürülmesine, tesimiyetin yaygınlaşmasına hizmetten başka hangi sonucu doğurmuştur? 1971 maceracılığı Türkiye devimcilerine bir tek ders sunmuştur. O da şudur : Maceracılık sonuç olarak halka değil, hakim sınıflara yaramaktadır.

MACERACILIĞIN TEMELİ
PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜNÜN İNKARIDIR

Marks ve Engels, Komünist Manifesto'nun 1872 tarihli önsözünde şunu belirttiler: "Paris Komünü ö ellikle bir şeyi, işçi sınıfının hazır devlet makinaını ele geçirip kullanamayacağını ispat etmiştir. " Marks Komün'de daha önce teorik olarak ortaya koy uğu proletarya diktatörlüğü ilkesini somut olarak enelleştirmesini sağlayan tarihi deneyi buldu. İşte Marks'ın dünya devrimi açısından (Komün'ü) değerlendirmesi" budur. Maceracılığın Komün' den ım yüz yıl sonra yaptığı iş ise proletarya diktaörlüğünün tamamen inkarıdır. 1971 maceracılığı akim sınıfların parasını, bankasını ve uçağını hedef mıştır. Maceracılık insanları ve hatta çocukları açırarak sömürü ve zulme karşı mücadele ettiğini ınmıştır. Maceracılığın hareket noktası proletar ı diktatörlüğü hedefine ulaşmak değildir. Maceraların bu hedefe uygun ne bir programları, ne siya etleri ne de bir örgütlenmeleri olmuştur. Maceraılığın kaynağında toplum içinde durumu gittikçe sar ılan küçük burjuvazinin düzene duyduğu kör öfke atmaktadır. Bu sebeple bütün eylemlerine intikam ılık hakimdir. Maceracılık sömürü ve zulmü ger - ekten ortadan kaldırabilecek gücün nerede olduğu - u kavrayamadığı gibi sömürü ve zulmün gerçek aynağını da görememektedir. Maceracılık, meseenin siyasi iktidar meselesi olduğunu reddettiği i - in hakim sınıfların iktidarını parçalamaya yönel - nemiştir. Aksine onun sağlamlaşmasına hizmet etniştir. Maceracılık halkın saflarının parçalanması a yol açmış ve faşizmin kitleleri ezmesine yardım tmiştir. Bugün de sanayi odalarının, bankaların amlarına ve duvarlarına karşı yürütülen mücadele ıyını rolü oynamaktadır. 1971 Maceracılığının "Türiye'nin kendi özel pratiği içinde" değerlendirilme i ise işte budur. Bu iki değerlendirme gösteriyor ki Komün'le maceracılık arasında Kurtuluş'un vehmetiği gibi bir benzerlik yoktur.

1971 Maceracılığı bütün ideolojik gıdasını Boran evizyonizminden almış, Hikmet Kıvılcımlı ve Mih i Belli tarafından körüklenmiştir. Maceracılık dar ecíliğin aleti olmuştur. Bunu kendileri açıklamış - ardır. 1971 Maceracılığı sosyal-emperyalist Sov - yetler Birliği'nin yardımına bel bağladığını da bizzat ifade etmiştir. Öte yandan maceracılığın yaydığı teslimiyet revizyonizmin boy atmasına elverişli bataklığı oluşturmuştur.

Bugün de Kurtuluş dergisi İ. Bilen kliğini güçlendirmekten başka bir şey yapmamaktadır.

MACERACILIĞIN YENİLGİSİNDEN ÇIKAN DERS
ONA BİR DAHA BAŞVURMAMAKTIR

İleri ve Kurtuluş dergileri, maceracılığın yenilgisini bile onu göklere çıkarmak için kullanmaya çalışıyorlar. 1971 maceracılığının yenilgisini Paris Komünü ve Moskova Ayaklanması ile karşılaştırıyorlar. Maceracılığı savunmak üzere onlar Marks' ın "eğer mücadele ancak kesinlikle lehte olması şartıyla kabul edilseydi dünya tarihi şüphesiz çok kolay yapılırdı" (8) sözlerini aktarıyorlar. Aynı zamanda Lenin'in 1905 'ten sonra "silaha sarılmamak gerekirdi" diyen Plehanov'a yönelttiği eleştiriler - den yararlanmaya çalışıyorlar. Paris Komünü ve 1905 Ayaklanması gibi iki büyük proletarya devri - mini 1971 maceracılığı ile bir tuttuktan sonra kendilerini de Marks ve Lenin'in yerine koyabilmektedirler.

Kesin olarak yenilgiyle bitecek bir mücadeleye atılmamaları için kitleleri cesaretle uyarmak bir proleter devrimcinin en tabii görevidir. Ancak buna rağmen kitleler ayaklandığı zaman onun yeri kitle - lerin en önüdür. Kitlelerin güvenini kazanmanın, onlara önderlik etmenin ve gelecek mücadelede zafer kazanmanın anahtarı buradadır. Marks'ın Komün karşısındaki tutumu budur. Marks 1870 Eylül'ünde "ayaklanmanın umutsuz bir çılgınlık olacağını" söylemişti. Ayaklanma başladıktan sonraki tutumu ise Lenin'in belirttiği gibi şöyle oldu: "Bütün hareketi daha ileri bir düzeye yükseltmekte olan kitlelerin mücadelesine bilfiil katılan biri gibiydi." Çünkü, "Marks, bazı tarihi anlarda, kitlelerin amansız bir mücadelesinin, ümitsiz bir dava için bile olsa, bizzat bu kitlelerin gelecekteki eğitimi, onların gelecek mücadeleye hazırlanması açısından zorunlu olduğunu görebiliyordu" (9) Bu son alıntıyı Kurtuluş ve İleri dergileri de sayfalarına aktarmışlardır. Ancak bu sefer de onlar "kitleler" kelimesinin yerine "kitlelere ulaştığı takdirde" sözünü geçirmişlerdir. Ulaşılacağından sözedilen gene meşhur "öncü savaş"tan başka bir şey değildir.

İşin püf noktası ise gene işte bu kitleler mese - lesindedir. Kitleleri eğitecek olan gene kitlelerin kendi mücadelesidir. Yoksa "öncü savaşçı"ların kitlelerden kopuk eylemleri değil. Kitleler amansız bir mücadelede yenilseler bile bu yenilgi içinde gelecek zaferin tohumlarını taşır. Marks ve Lenin'in kitleler için "zorunlu" gördükleri "eğitim" işte budur. Gene bunun içindir ki Lenin 1905 yılındaki "genel prova olmasaydı, 1917'deki zaferin mümkün olmayacağını belirtmektedir.

Yenilmek vardır, yenilmek vardır. Komün ve 1905 Ayaklanması yenilmiş olsa bile proletaryanın gelecek mücadelesine ışık tutmuştur ve hâlâ tut - maktadır. Marks ve Lenin'in belirttikleri gibi 1905 ve Komün "ölümsüzdür". Maceracılığın yenilgisi ise Marksizmin tarihi kadar eskidir. Ve bu ye - nilgiden çıkarılabilecek biricik devrimci ders, bir daha maceraya sürüklenmemektir. Maceracılığı yeniden diriltmeye çabalayan Kurtuluş ve İleri dergi - lerinin de bir türlü alamadıkları ders işte budur.

KOMÜN'ÜN YOLUNDA YÜRÜMEK
REVİZYONİZM VE MACERACILIĞI
REDDETMEKLE OLUR

Kurtuluş ve İleri dergilerine şunu sormak gerekir: Niçin Marks ve Lenin'in maceracılığı öven bir tek sözünü bulup aktaramıyorsunuz da Komün ve Moskova Ayaklanmaları için söylenenleri maceracılığa yamamaya çalışıyorsunuz? Çünkü Lenin'de bireysel terörizmi öven tek bir satır yoktur. Yoksa Marks ve Lenin övecek maceracı mı bulamamışlardı? Aksine Lenin'in zamanında maceracıların ve teröristlerin kralları yaşamıştı. Onlar öyle çocuk kaçırıp, bakkal soymuyorlardı, çarları, bakanları öldürüyorlardı. Lenin'in onlar hakkında ne dediğini biz aktaralım : "Yerini aşağılık Plehve'nin alacağı aşağılık Sipyagin'den öcalmak uğruna bir devrimcinin hayatını feda etmek ; buna büyük iş deniyor. Ama mesela, kitleleri silahlı bir gösteriye hazırla - mak ; bu da küçük iş oluyor." (10) Lenin Marksistlerin bireysel terörizmi "kesin olarak reddettikle rini" birçok defa belirtmiştir. (11) Sovyetler Birliği Komünist Partisi (Bolşevik) Tarihi, "Rusya'da Marksizmin ancak Narodnizm'e karşı savaşarak gelişebileceğini" yazmaktadır. (12)

Marks ve Lenin'in sözlerini maceracılığa uydurmaya kalkışmak yerine onları anlamaya niyet edersek maceracılığın nereye götürdüğünü de öğrenebiliriz. Çeşitli maceralardan sonra Çarın safına geçen Narodnikler için Lenin şunu söylemektedir: "Bu hükümete yeterince nazik ve alçak-gönüllü bir şekil de yalvarırlarsa, hükümetin her şeyi düzelteceğini sanıyorlar." (13) Ancak biz öğrenmek istersek biz zat 1971 maceracılığı da bize bu konuda değerli ders ler sunmaktadır. 1971 maceracılığının iflası ve birçok maceracının faşistlerin önünde dize gelerek dönekliğini ilan etmesi henüz oldukça yenidir. Bir kısmı AP'nin safına geçen, bir kısmı sosyal-emperyalist uşağı İ. Bilen kliğine kapılanan eski maceracıların vardıkları bu nokta üzerinde herkes düşünmeli - dir.

Paris Komünü ve 1905 Ayaklanmasının yolundan yürümenin biricik yolu revizyonizm ve maceracılık la araya kesin bir çizgi çekmektir.

Lenin diyor ki

" 'Hiç değilse gürültü kopartalım.' İşte olayların girdabına yakalanmış ve ne teorik ilkeleri ne de sosyal kökleri bulunan dev - rimci düşünceli birçok kimsenin sloganı bu dur."

"... Sosyalist-devrimciler, bir yandan, biz teröristlerin hatalarını tekrarlamıyo - ruz, dikkatleri kitleler arasındaki çalışmadan saptırmıyoruz diye bizi temin ediyor - lar ; bir yandan da Balmaşov'un Sipyagin'i öldürmesi gibisinden eylemleri Partiye hararetle tavsiye ediyorlar. Ama artık, bu eylemin kitlelerle uzaktan yakından hiç bir ilişkisi olmadığını ve böyle yürütüldüğü sü - rece olamayacağını ; bu terörist eylemi yapan kişilerin kitlelerin belli bir eylemini ya da desteğini ne akıllarının ucundan geçirdiklerini, ne de umduklarını herkes gayet iyi biliyor ve görüyor."

(Örgütlenme Üzerine, Bora Yayınları, s.23-35)

DİPNOTLAR :

(1) Marks-Engels, Selected Correspondance, Moskova 1953, s. 318)
(2) Lenin, Komün Dersleri, Toplu Eserler, cilt. 17, s. 139-143)
(3) Sovyetler Birliği Komünist Partisi (Bolşevik) Tarihi, Aydınlık Yayınları, s. 104, 108, 110, 111
(4) Marks-Engels, Selected Correspondance, Moskova 1953, s. 318
(5) Lenin, Toplu Eserler Fransızca baskı, Cilt. 12 s. 106
(6) Marks-Engels, Selected Correspondance, Moskova 1953 s. 320
(7) Lenin, Kitle İçinde Parti Çalışması, Ser Yayınları, s. 41
(8) Marks-Engels, Selected Correspondance, Moskova 1953, s. 320
(9) Lenin, Toplu Eserler, Fransızca baskı, cilt. 12, s. 109
(10) Lenin, Örgütlenme Üzerine, Bora Yayınları, s. 31
(11) Lenin, "Sol" Komünizm Bir Çocukluk Hastalığı, Sol Yayınları, s. 24
(12) SBKP (B) Tarihi, Aydınlık Yayınları, s. 29
(13) SBKP (B) Tarihi, Aydınlık Yayınları, s. 38

Halkımız Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır Diyor !

"SAVAŞ KAYNAĞI RUSYA ELİMİZİ KOLUMUZU BAĞLAMAK

Fransa Marksist-Leninist Komünistlerinin yayın organı L'Humanite Rouge (Kızıl İnsanlık), Fransa Devrimci Komünist Partisi (Marksist-Leninist), Fransa Komünist Marksist-Leninist Gençlik ve Devrimci Gençliğin Komünist Birliği Yeni Çarlarla İşbirliği anlaşmasına karşı açtığımız kampanyayı destekliyor !

Ceyhan

Hasan Teker:

"Bu anlaşma Yeni Çarlara teslimiyet anlaşmasıdır. Bağımsızlığımızı süper devletlere güven vererek değil, halkın mücadelesiyle kazanabiliriz."

Duran Özkan (işçi):

"Bu anlaşma iki milliyetten halkımıza sömürü ve zulüm getirecektir. Üçüncü Dünya ile dost olup, kendi gücümüze güvenmeliyiz."

Osman Akın (Arkadaş Kitabevinden):

"Yeni Çarlar uzun süre aç kalmış canavarlar gibidir. Aç olan canavara "dost" diye sarılmak, kediye ciğeri teslim etmektir."

Pazarcık

Aziz Uzpak (lise öğrencisi):

"Bu anlaşma ile Rusya'nın yurdumuz üzerindeki hegemonya çabaları kızışacaktır. Biz 'Ne Amerika, Ne Rusya Tam Bağımsız Türkiye' sloganıyla mücadeleye atılmalıyız."

Talat Şenbay (Bezolar köyü öğretmeni):

"MC hükümetinin Rusya ile işbirliği anlaşması yapmasına hayır diyorum. Çünkü bu anlaşma yurdumuzu savaş kaynağı Rusya'nın karşısında eli kolu bağlı bırakmayı amaçlamaktadır."

Totolar köyünden Hasan Renkligül, Aziz Döşeme:

"Bu anlaşma Rusya'nın yurdumuz üzerinde gözünün olduğunun ifadesidir. Türkiye ile Rusya arasında yapılacak hiç bir anlaşmayı istemiyoruz."

Trabzon – Zehra Kitapçıoğlu Ortaokulunda :

Yahya Emirzeoğlu, İsmet Bayraktar, Neriman Çağlayan, İsmail Bayraktar ve bize imzalarını gönderen 115 öğrenci :

"Halkımız Yeni Çarların ne topundan ne tankından korkuyor.

"İki süper devletin ve özellikle Rusya'nın Türkiye üzerinde planladığı hesaplar çok tehlikelidir, tamamen Türkiye'yi köleleştirmeye yönelik. Bu nedenle biz bu anlaşmayı şiddetle protesto ediyoruz."

Tunceli

Nazimiye'den Mehmet, Özgül, Sabriye, Metin, Fatma, Dursun, Mehmet:

"Sosyal-emperyalistlerle yapılacak anlaşmalar Türkiye'nin aleyhinedir. Hiç bir yurtsever böyle bir anlaşmayı kabul edemez."

Diyarbakır

Diyarbakır Lisesinden bir grup devrimci :

"Yeni Çarlarla yapılacak her türlü anlaşma milli bağımsızlığımıza ve devrim mücadelemize indirilen bir darbedir. Bağımsızlığımızı işçilerin, köylülerin, halkımızın mücadelesiyle kazanacağız."

İzmir

Bir Yurtsever Asker:

"Sovyet sosyal-emperyalizmiyle anlaşmak demek onun hegemonya mücadelesine yardım etmek demektir. Biz hiç bir zaman köleliği kabul etmiyoruz. Anlaşmayı nefretle karşılıyoruz."

İstanbul

Kandilli Kız Lisesinden Bir Grup Devrimci :

"Sosyal-emperyalistlerden dostluk beklenemez. Onlar geçmişte Hitler'in yaptığı gibi dünyanın yeniden paylaşımı peşindedir ve azgınca sömürü ve talan siyaseti gütmektedir. Yeni Çarlarla yapılan bütün anlaşmalar iptal edilmelidir."

Afyon

İbrahim Efe, Yalçın Erdoğan, Hasan Kurtay, Mehmet Karanlık, Yaşar Dikmenyıldız :

"Rusya ile yapılan anlaşmalara karşı çıkıyoruz. İki milliyetten halkımız Yeni Çarların yurdumuza uzanan ellerini kıracaktır. Bağımsız, bloksuz, emekçi halkın hür Türkiyesi için canla başla çalışmalıyız."

Pazarcık – Topaluşağı Köylülerinden :

Mustafa Doymuş (Sıvacı), Ali Doymuş, Veli Sugeçmez (işçi), Ahmet Sincar (işçi), Mehme Doymuş (çoban):

"RUSYA YURDUMUZU İPOTEK ALTINA ALMAK İSTİYOR: TIPKI TOPRAK AĞALARININ YAPTIĞI GİBİ"

"Toprak ağaları, aracı ve tefeciler biz yoksul köylüleri borca ve faize batırır. Faize para verirken de 'bu para faydalı para, sizin hatırınız için veriyoruz' derler. Borca batmamızdan yararlanarak topraklarımızı ve iş gücümüzü ipotek aldına alırlar.

"Rusya da ülkemize yatırdığı sermayeyi bir yem olarak kullanıyor. Buna dayanarak 'dostluk ve işbirliği' anlaşması adı altında yurdumuzu ipotek altına almaya çalışıyor."

TBP İSTANBUL İL KONGRESİ RUSYA İLE ANLAŞMAYA KARŞI ÇIKTI

Türkiye Birlik Partisi İstanbul İl Kongresi 23 Ocak 1977 günü Tepebaşı gazinosunda yapıldı. Geniş bir yurtsever kitlenin izlediği kongrede "İki süper devlet Akdenizi terket" "Alevi Sünni bir olsun, Amerika Rusya kahrolsun", "Ne Amerika ne Rusya Bağımsız Türkiye" sloganları sık sık atıldı.

Kongrede bir konuşma yapan TBP Genel Başkanı Mustafa Timisi özetle şunları belirtti :

"Bugün ülkemiz ve dünya halkları emperyalist süper devletlerin baskı ve zulmü altında birbirlerine kırdırılmak isteniyor. Ezilen ülkeler ve Türkiye süper devletlerin oyunlarını bozmadıkça ne bağımsızlığını kazanabilir ne de kurtuluşunu sağlayabilir.

"Bugün mücadelemiz süper devletlere karşıdır. Dünyada ve Türkiye'de ABD emperyalizmi gerilemekte, Sovyetler Birliği saldırganlaşarak ilerlemektedir. Biz TBP olarak ülkemizin bağımsızlığı ve halkımızın kurtuluşu için hedefin süper devletlere karşı mücadele olduğuna inanıyoruz."

Daha sonra Kongre Genel Merkeze sunulmak üzere bir karar almıştır. Kongre kararında TBP'nin Rusya ile ülkemiz arasındaki kölelik anlaşmasına karşı çıkılması ve TBP'nin bu konuda kampanya yürütmesi istenmiştir. TBP İstanbul İl örgütü bu kararı tamamen desteklediğini ve kendilerine bu konuda düşen bütün görevleri yerine getireceğini belirtmiştir.

Almanya

Stuttgart'tan Abdullah Ladikli, Gazi Kendigelen, Ferhat Gözel, Mehmet Emin Oğuz :

"Stuttgart Üniversitesi öğrencileri olarak Türkiye'nin geleceğini karanlığa sürükleyen bu anlaşmaya karşıyız. Proletaryanın önderliğinde halkımız iki süper devlete gereken cevabı verecektir."

Fransa

Baysal Gökoğlan (Tekstil fabrikası işçisi) :

"Bu anlaşmaya tamamen karşıyım. Türkiye halkı ve proletaryası bunu kabul etmeyecektir. Türkiye yalnız değildir."

Danimarka

12 Proleter Devrimci :

"Biz Danimarka'nın Arhus şehrinde çalışan 12 arkadaşız. MC iktidarının sosyal-emperyalizmle anlaşmasının kesinlikle halkımızın yararına olmadığını biliyor ve protesto ediyoruz."

İSTİYOR,,

Ankara

Recai Adışanlı :
"Bir yurtsever olarak bu anlaş - mayı tüm gücümle protesto ediyo - rum. Rus sosyal-emperyalizmi ül - kemizi hegemonyası altına alabil - mek ve böyle anlaşmalar yapabil - mek için krediler vermekte, enerji anlaşmaları yapmaktadır."

Söke

Nedim Aksu (öğrenci) :
"Ben bir Üçüncü Dünya savaşına karşıyım. Bu savaşın hazırlığında o - lan Rusya ile yapılması istenen 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasına karşıyım. Çünkü bu anlaşma ile Rus ya savunmamızı güçsüz bırakıp, çı - kartacağı dünya savaşında hazırlık - sız yakalamak istiyor."

Necmettin Yaşar(işçi):
"Rusya ile anlaşmaya kesinlikle karşıyım. Bütün yurtseverler bu anlaşmaya karşı şiddetle mücadele etmelidirler."

Adana

Adana İktisadi Ticari İlimler Aka - demisi öğrencilerinden Namık Ke - mal Koç, Hüseyin Doğan, Aytaç Öz - can, Ali İhsan Gilav, Ejder Toksuk,

HALKIN SESİ'nin Anketine Katılınız

1. MC HÜKÜMETİNİN RUSYA İLE İMZALAMAYI DÜŞÜNDÜĞÜ "DOSTLUK VE IŞBIRLİĞI" ANLAŞMASI HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYORSUNUZ?

2. RUSYA' NIN YURDUMUZ ÜZERINDE GİTTİKÇE ARTAN ETKİNLİĞİNİ BAĞIMSIZLIĞIMIZ AÇISINDAN DOĞRU BULUYOR MUSUNUZ ?

3. İKİ SÜPER DEVLETE GÜVEN VERME SİYASETİYLE BAĞIMSIZLIĞIMIZ KAZANILIP KORUNABİLİR Mİ ?

Yusuf Güzel, Ahmet Doğan, Veysel Coşar, Mahmut Akyol :
"Biz devrimciler olarak bu an - laşmayı şiddetle protesto ediyoruz. Halkımızın kararlı mücadelesi Yeni Çarları ve revizyonistleri gerilete - cektir."

Bayram Kutlu :
"Bir emperyalist ülkenin ezilen bir ülkeye karşı dostça davrandığı hiç bir zaman görülmemiştir. Ama halkımız kağıttan kaplan olan bu ge - ricileri yerle bir edecektir."

Adana Karşıyaka Lisesinden Ali Türkmen, Ali Şahin, Özcan İsrafil, Hüseyin Mahir :
"ABD emperyalizminin gerileme sini fırsat bilen Sovyet sosyal- em - peryalizminin Türkiye ile 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasının nedeni - nin yurdumuz üzerinde hegemonya kurabilmek olduğu açıktır."

Kampanyamız devrimci fikirlerin yayılması için etkili bir eylemdir

Yeni Çarlarla işbirliğine hayır diyen yurtseverlerin sayısı bu hafta 20 bini aşmış bulunuyor. Türkiye'nin çeşitli şehir, kasaba ve köylerinden imzalar gelmektedir.

Pazarcık ve Kartal'da yürütülen imza kampanyası bütün devrimcilere örnektir. Bugüne kadar Pazarcık'ın hemen hemen bütün köylerinden imza gelmiştir. Üstelik köylerden gelen imza sayısı bütün köy halkının genci, ihtiyarı, çoluğu çocuğuyla kampanyaya katıldığını göstermektedir. İstanbul'dan gelen imzaların ise önemli bir kısmı Kartal'da toplanmıştır. Kartal'da devrimciler çeşitli mahalleleri gezerek konuşmalar yapıp halktan yüzlerce imza toplamışlardır. Bu çalışmanın bir parçası olarak Kartal'da 600'ü aşkın kişinin katıldığı Yeni Çarları protesto toplantısı gerçekleştirilmiştir.

Bütün devrimciler, yurtseverler, hepimiz halkın bulunduğu her yerde kampanyamızı aktif olarak sürdürelim. Eğer işçiysek fabrikamızda meseleyi arkadaşlarımıza anlatarak onları da imza kampanyamıza katılmaya çağıralım. Sendikamızın "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" demesi için öneriler götürelim. Köyümüzdeki bütün halkın imzalarını isteyelim. İmza kampanyasını yaymak için köyleri dolaşalım, konuşmalar yaparak meseleyi bütün köy halkıyla tartışalım. Öğrenciysek okulumuzda, sınıfımızda konuşarak arkadaşlarımızdan imza toplayalım. Vapurlarda, trenlerde, kahvelerde, "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır ! " kampanyasının propagandasını yapalım. Miting ve yürüyüşlerde imza toplayalım. Katıldığımız bütün kitle toplantılarında, kongrelerde sosyal-emperyalizmi protesto eden kararlar çıkartalım. "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır! " kampanyasını basit bir imza toplama işi olarak görmeyelim. Kampanyamız devrimci fikirlerin yayılması için etkili bir eylemdir.

İmza Kampanyasını Bütün Yurda Yayalım

Kampanyamıza gelen imza sayısı 20 bini aştı

Geçen haftaki imza toplamı 18 bin 227 idi. Bu miktar bu hafta gelen 3767 imza ile 21 bin 994'e ulaşmış bulunmaktadır.

Bu hafta dergimize gelen imzaların dağılımı şöyledir:

İstanbul'dan 1111, Manisa'dan 326, İzmir Ege Üniversitesinden 281, Kahramanmaraş'tan, 246, Ceyhan'dan 217, Tunceli Pertek'ten 162 , Trabzon'dan 159, İzmir Tire'den 115, Çanakkale Biga'dan 114, Ankara-dan 105, Pazarcık'ın Çöçelli köyünden 84, Muğla Dalaman'dan 64, Manisa Gördes'ten 57, İzmir Gürçeşme semtinden 52, Bolu'dan 45, İzmit'ten 44, Adana'dan 43, Diyarbakır'dan 43, Konya Kulu'dan 38, Gaziantep'ten 36, Edirne Keşan'dan 35, Silifke'den 29, Kars Çıldır'ın Yakınsu köyünden 20, Samsun'dan 19, Çivril'den 17, Divriği'den 17, Osmaniye'den 16, Almanya'nın çeşitli şehirlerinden 15, Danimarka'dan 12, Bursa'dan 12, Saarbrücken'den 11, Düsseldorf'tan 10, Kaiserslautern'den 10, Bayındır'dan 5, ve çeşitli yerlerden 49..

Şimdiye kadar gelen imzaların yerleşme merkezlerine göre dağılımı şöyledir·

İstanbul	4513
Ankara ve Polatlı	4172
İzmir ve Tire	2114
Kahramanmaraş ve Pazarcık	1352
Gaziantep	1108
Konya, Ereğli, Karaman ve Kulu	1060
Adana, Osmaniye ve Ceyhan	966
Tunceli, Pülümür, Pertek	952
Manisa ve Gördes	474
Trabzon	428
Bolu	427
Mersin, Tarsus ve Silifke	417
Diyarbakır	402
Antakya, İskenderun, Harbiye, Samandağ, Haruniye	401
Muğla ve Dalaman	377
Denizli ve Çivril	316
Sivas ve Divriği	308
Elazığ	258
Malatya	232
Söke	162
Kars, Kağızman ve Çıldır	120
Çanakkale, Biga	114
Tokat ve Zile	79
Antalya ve Alanya	67
Stuttgart (Almanya)	67
Mainz (Almanya)	61
Erzincan	50
Burdur	44
İzmit	44
Varto	44
Saarbrücken (Almanya)	43
Van	38
Brüksel (Belçika)	38
Keşan	35
Hannover (Almanya)	34
Kelkit	33
Artvin, Arhavi	25
Nazilli	24
Ordu ve Ünye	22
Köln (Almanya)	22
Çeşitli Yerlerden	551
TOPLAM	21 994

Toprak-İş Ceyhan Şubesi Başkanı İsmail Durna:

"BAĞIMSIZLIK MİTİNG VE YÜRÜYÜŞLERİ YAYGINLAŞTIRILMALIDIR"

Amerikan emperyalizmi geriledikçe Yeni Rus Çarları-nın iştahı kabarmakta, onun yerini doldurmak için çalış - maktadır. Rusya'nın hızla si - lahlanması, dünyanın kilit nok-talarını ele geçirmek için ça-lışması ve bazı mevziler ka - zanması, onun dünya hakimi - yeti peşinde koştuğunu göster mektedir.

Dünyada önemli bir konu-ma sahip olan yurdumuz da Rus Çarlarının iştahını ka-bartmaktadır. "İşbirliği ve dostluk" anlaşması Rusya'nın yurdumuz için beslediği kötü niyetlerini belli etmektedir. Bugün revizyonizmin güçlü gi-bi görünen ama hiç de güçlü olmayan rüzgarından etkile - nenlere karşı sabırlı ve ka - rarlı bir mücadele yürütülme lidir. Bağımsızlık mitingleri ve yürüyüşleri yurt çapında yaygınlaştırılmalıdır.

Almanya Saarbrücken Türkiyeli Öğrenciler Birliği:

"SIRTINI RUSYA'YA DAYAYAN SAHTE TKP HALKIMIZIN CAN DÜŞMANIDIR CAN DÜŞMANIDIR "

Yeni Çarların teklif ettik-leri her türlü anlaşma,iktisa-di ve askeri yardım yurdumu-zun bağımsızlığını en büyük şekilde tehdit etmektedir. On-ların "sosyalizm" eldiveni i-çinde uzattıkları el emperya-lizmin ta kendisidir. Yurt dı - şında tezgahlanmış bulunan ve arkalarını bugünün daha saldırgan ve daha yayılmacı emperyalist süper devleti Sov yetler Birliği'ne dayamış bu-lunan sahte "TKP", ATTF ve TDF Sovyetler Birliği'nin Tür kiye üzerindeki emellerine al kış tutmakta ve böylece işçi sınıfının ve tüm halkımızın can düşmanları olduklarını is - -patlamaktadırlar.

Bağımsızlık kazanabilme - nin yolu iki süper devlete gü-ven verme siyasetiyle değil aksine iki süper devlete kar-şı mücadele vermekten geçer.

İşkenceyi protesto mitingleri üzerine

BÜTÜN DEVRİMCİLER HALKIN KURTULUŞU'NA SORUMLULUĞUNU HATIRLATMALIDIRLAR

Halkın Kurtuluşu gazetesi ve diğer bazı kuruluşların düzenlediği "faşizmi, işkenceleri ve siyasi cinayetleri protesto" mitinglerinden ikisi geçtiğimiz haftalarda Ankara ve İstanbul'da yapıldı. Halkın Kurtuluşu 10 Ocak 1977 tarihli 39'uncu sayısında bütün demokrat, yurtsever ve devrimcileri bu mitinglere çağıran ve "eylemde birlik ajitasyonda serbestlik" tutumunu savunan bir yazı yayınlamıştı. Biz faşizme, işkence ve cinayetlere karşı mücadele halkımızın temel taleplerinden biri olduğu için söz konusu eylemleri destekledik. Ve dergimizde Halkın Kurtuluşu'nun tutumunu olumlu bulduğumuzu belirttik.

Ancak, miting öncesi çalışmalar ve mitingler sırasında Halkın Kurtuluşu yöneticilerinin kimlerle "eylemde birliği" savunduğu ve bu birlik pahasına kimlere "ajitasyonda serbestlik" tanıdığı ortaya çıktı.

Halkın Kurtuluşu, Ankara' da işkenceler konusunda düzenlediği açık oturumda TÜS-DER'deki bazı yurtseverlerin, örgütten atılmalarına önayak olan Mao düşmanı bir revizyonisti konuşturdu. Halkın Kurtuluşu yöneticileri Ankara'daki mitingin hazırlığı sırasında "mitinge sosyal-faşistlerin bile gelebileceğini" belirttiler. Gerçekten de onların gelmesinin şartlarını yaratmak için ellerinden geleni yaptılar. Miting bildirilerinde iki süper devletin sözünü bile etmediler. Hazırlık çalışmalarına Halkın Sesi'ni ve sosyal-emperyalizme karşı kararlı mücadele taraftarı olan MEM-DER, TÜM PTT-DER gibi örgütleri çağırmadılar. Halkın Kurtuluşu'nun tekkeci ve uzlaşıcı tutumu, Halkın Sesi ile birlikte Halkın Yolu ve Halkın Birliği dergileri, TBP Gençlik Kolları ve TUMAD-DER tarafından protesto edildi. Bu dergi ve örgütler, kendilerine söz hakkı tanındığı halde konuşmadılar. Miting tertip komitesine bir kınama mesajı gönderdiler. Ancak Halkın Kurtuluşu yöneticileri, proleter devrimcilerin ve yurtseverlerin bu uyarılarına aldırış etmediler. Mitingde konuşanlar sosyal-emperyalizme karşı tek kelime söylemediler. Miting ve yürüyüş sırasında Halkın Kurtuluşu taraftarları sosyal-emperyalistlere karşı slogan atılması konusunda hiç bir çaba harcamadılar.

İstanbul mitinginin hazırlıklarına Halkın Kurtuluşu yöneticileri Mihri Belli ile, sosyal-emperyalizme karşı slogan atılmaması temelinde anlaşarak başladılar. Halkın Sesi'ne ise Mihri Belli ile yapılan ittifaktan sonra mitingi ortak yapma önerisinde bulunuldu. Biz, devrimimizin temel sloganlarının yasaklandığı bir mitingin sorumluluğuna ortak olamayacağımızı belirterek Halkın Kurtuluşu'nu uyardık. Halkın Kurtuluşu yöneticileri Mihri Belli'ye verdikleri sözü tuttular. Mitingde atılacak sloganları belirten listede sosyal-emperyalizmi protesto eden tek kelime yer almadı. Miting boyunca Halkın Kurtuluşu'na yakınlık duyan devrimciler üzerinde Rusya'ya karşı slogan atmamaları konusunda disiplin uyguladılar.

Hem Ankara'da hem de İstanbul'daki mitinglere proleter devrimciler bütün güçleriyle katıldılar ve güçlü eylemler olması için ellerinden geleni yaptılar. Bu mitingleri sosyal-emperyalizme karşı mücadelenin yasaklandığı eylemler olmaktan çıkarıp devrimci eylemler haline getirmeye çalıştılar. Nitekim proleter devrimciler ve yurtseverler her iki mitingde de iki süper devleti ve özellikle sosyal-emperyalistleri protesto eden sloganları, işkenceyi protesto eden sloganlarla birlikte bağırdılar.

Şimdi Halkın Kurtuluşu'nun bu iki miting üzerine yaptığı değerlendirmeyi okuyalım. Gazete 24 Ocak tarihli 41'inci sayısında şöyle diyor: "... Bu mücadele aynı şekilde, Rus işbirlikçilerinin, proleter devrimcilerin ve bütün anti-revizyonistlerin etrafına örmek istedikleri duvarı parçalama yolunda önemli bir adım olmuştur." Halkın Kurtuluşu'nun yaptığı diğer bir tespit ise şöyledir: "Bugüne kadar geniş ölçüde revizyonizmin etkisi altında kalan aydınlar ve çeşitli siyasi güçler böyle bir kampanya sonucu şu veya bu ölçüde proleter devrimcilerin yanına, gerçek yurtsever ve demokrat saflara, halkın güçleri arasına çekilebilmiştir." (sayfa. 7)

Yukarıda açıkladığımız gerçekleri gözönünde tutarsak Halkın Kurtuluşu'nun ne demek istediği açıktır. Halkın Kurtuluşu'nun "proleter devrimcilerin yanına çektiği"nden sözettiği "siyasi güç" Mihri Belli' den başkası değildir. "Revizyonizmin etkisi altında kalan aydın" ise Mao düşmanı, revizyonist TÜS-DER yöneticisinden başkası olamaz. Kimin kimi yanına çektiğini anlamak için pratiğe bakmak gerekir. Rusya' ya karşı sloganların yasaklanması kabul edilerek başkalarını proleter devrimci saflara çekmekten sözedilebilir mi? Altına revizyonistlerin de imza atabilecekleri bildiriler yayınlayarak yurtsever saflar genişletilebilir mi? Revizyonizmin etkisinden kurtarmak bu ise, onun etkisinde kalmak nedir? Önemli olan hangi temelde birleşildiğidir. Halkın Kurtuluşu eğer Mihri Belli'yi tutarlı bir yurtseverlik temelinde ittifaka katabilseydi şüphesiz bu devrimci bir adım olurdu. Proleter devrimciler daima devrimci bir platformda ve halkın menfaatlerine uygun ittifaklar kurmak zorundadırlar. Müttefikleri ilerletmenin, devrim saflarına kazanmanın yolu budur. Proleter devrimci önderliğin biricik anlamı da zaten buradadır. Halkın Kurtuluşu ise Mihri Belli ile devrimin temel sloganlarını yasaklama temeli üzerinde ittifak yapmıştır. O, Mihri Belli'ye değil, Mihri Belli Halkın Kurtuluşu'na önderlik etmiştir. Çünkü sosyal-emperyalizme karşı çıkmamak Mihri Belli'nin platformudur. O bunu başından beri açıklamakta ve ta 1970'lerden bu yana proleter devrimcilere "Pekin ağzıyla konuşmak" ve "papağanlık" suçlamalarını yöneltmektedir. Halkın Kurtuluşu ile miting yapmak için Mihri Belli bu tutumunda en küçük bir değişiklik yapmış mıdır? Hayır, aksine onunla birleşebilmek için Halkın Kurtuluşu kendini Mihri Belli'nin kalıbına dökmüştür. Nitekim Mihri Belli Halkın Kurtuluşu'nun kendisine sağladığı "ajitasyonda serbestlik"ten yararlanarak mitingde yaptığı konuşmasında sosyal-emperyalizmle mücadelenin yersizliğini ve zararlı olduğunu anlatmaya çalışmıştır.

Halkın Kurtuluşu'nun Mihri Belli ile birleşirken güttüğü amaç, kendisinin ileri sürdüğü gibi bazılarını revizyonist etkilerden kurtarmak ve ittifaklar aramak değildir. Esasen Halkın Kurtuluşu'nun kendisini revizyonistlerden tecrit etmeye ihtiyacı vardır. Halkın Kurtuluşu'nun son eylemlerde izlediği sosyal-emperyalizme karşı sloganlardan vazgeçme siyaseti bizzat kendi siyasetidir. Ancak şimdilik, proleter devrimcilere ve kendi devrimci tabanına karşı müttefiklerine taviz veriyormuş pozuna girmek zorunluğunu duymakta-

Enver Hoca diyor ki

"Kendi ülkenize ve başkalarına karşı haklı bir siyaset izleyebilmek için, her şeyden önce kendinizi iki emperyalist süper devletin ve ajanlarının yaydıkları söylentilerin etkisinden kurtarmalısınız.

"Bu karanlık güçler, biz Arnavutları, kendimizi tecrit etmekle suçluyorlar. Peki, biz kendimizi kimden tecrit ediyoruz? Bizim kendimizi tecrit etmemizden ne anlıyorlar? Ve ne yapmamızı öğütlüyorlar? Onlar bize, kendimizi emperyalistlerden ve revizyonistlerden tecrit etmememizi, onların sadakasını kabul etmemizi, halkımızı ezmiş ve kanını emmiş olanların ülkemizdeki işbirlikçileri olmamızı öğütlüyorlar. ... Bütün bunları kabul etmediğiniz takdirde, kendinizi 'bu eşsiz dünyadan, bu hayret verici medeniyetten' tecrit etmiş olacağınızı iddia ediyorlar. Bu canavarlara bu gibi tavizler verirseniz, kendilerine hakaret etmenize, kendinize 'komünist' adını yakıştırmanıza, hatta Marks, Lenin ve Mao Zedung'un taraftarıymış gibi poz yapmanıza bile ses çıkarmazlar. Çünkü o zaman bütün bunlar, sadece birer blöften ibaret kalacaktır. Çünkü onlar, bir kere boğazınıza yapıştılar mı, ellerinden kurtulamazsınız. Onların kölesi, ajanı haline gelir, ülkenizi ve halkınızı satarsınız." (Revizyonizm ve Maceracılık Yenilgiye, Marksizm-Leninizm Zafere Götürür, Aydınlık Yayınları, s. 109-110)

Sahte TKP kendini anlatıyor

İ. Bilen kliği kime Amerikancı diyor?

Sahte TKP revizyonistleri, Sovyet sosyal-emperyalizmine boyun eğmeyen, revizyonist saldırganlara karşı yurdunu ve halkını savunan herkese, en başta Marksist-Leninistlere "Amerikancı" ve "CİA ajanı" damgasını yapıştırıyorlar. İ. Bilen şöyle diyor :

"Pekin yöneticileri yeryüzünde faşistlerle, emperyalistlerle, ulusal bağımsızlık düşmanlarıyla, komünizm düşmanlarıyla, NATO' cularla açıktan açığa kucaklaşıyorlar. Maocularla azılı gericilik elele veriyor. Barış ve halklar arasında güvenliği sağlamak savaşımına karşı çıkıyor, kışkırtıcılık yapıyor. Türkiye'de Mao'nun yolunu izleyenler de aynı provokasyonları yapıyorlar. " (İ. Bilen, Sovyet Revizyonist Partisinin 25. Kongresinde konuşma, Atılım, sayı:4 , Nisan 1976)

Sahte TKP'nin elebaşısı İ. Bilen, saldırılarını en başta dünya proletaryasının ve ezilen halkların büyük öğretmeni Mao Zedung'a yöneltiyor :

" Mao'nun kendisi ... Amerikan gangster emperyalistleriyle.... sarmaş dolaş olduktan kelli memleketimizdeki sapıkların polisle elbirliği etmesinde şaşılacak bir şey yok. " (İ. Bilen, Yeniçağ, sayı 2, Şubat 1976, s. 174)

dır. Halkın Kurtuluşu, revizyonizme doğru ilerlerken Mihri Belli'yi köprü olarak kullanmaktadır.

Halkın Kurtuluşu, Mihri Belli'yle mitingi güçlendirmek amacıyla birleştiğini de öne süremez. Çünkü Mihri Belli bugün hiç bir eyleme güç katamayacak kadar cılız ve Türkiye devrimi bakımından hiç bir önem taşımayan bir aile çevresidir. Son İstanbul mitingine 25 - 30 taraftarıyla gelerek bu gerçeği bir kere daha ortaya koymuştur.

Halkın Kurtuluşu "duvarları parçalamak"tan sözediyordu, bu tutumunu sürdürürse daha çok duvar yıkacaktır. Eğer sosyal-emperyalizme karşı mücadeleden vazgeçilir ve revizyonistlerin platformu kabul edilirse İGD ile de birleşmek mümkündür. Üstelik ipler revizyonistlerin eline verildikten sonra onlar, Enver Hoca yoldaşın dediği gibi Mao'culuk taslamanıza ve kendilerine küfret - menize de ses çıkarmazlar.

Biz, sahte "TKP" nin, Atılım dergisinde Halkın Kurtuluşu'nu Marksizm'e karşı ittifaka çağırdığını iki hafta önce yazmıştık. Halkın Kurtuluşu'nun son yaptıkları sahte TKP'nin çağrısına olumlu bir cevap olmuştur. Herkes lafa değil işe bakmaktadır. Ve bütün halk düşmanları gibi İ. Bilen revizyonistlerinin de bunları halkın saflarındaki çürüklere karşı gayet hassastır.

Halkın Kurtuluşu kendisiyle revizyonizm arasına hiç bir zaman duvar çekmemiştir. Halkın Kurtuluşu'nun yöneticileri geçmişte proleter devrimcilere ve Mao Zedung' a küfretmeyi esas iş edinen ve Mihri Belli'nin başını çektiği İlkesiz Birlik Cephesi'nde yer almışlardı. Şimdi ise sosyal-emperyalizme karşı mücadelenin sadece sözünü etmekte, sıra işe gelince devrimin temel sloganlarından kolayca vazgeçmektedirler.

Daha da kötüsü revizyonizm ve sosyal-emperyalizmle uzlaşma yolunda ilerledikçe Halkın Kurtuluşu, proleter devrimcilere karşı sosyal-emperyalistlerin kirli silahlarına el atmaktadır. Bugün Halkın Kurtuluşu yöneticileri proleter devrimci harekete "Amerikancılık" suçlaması yöneltmektedirler. Bu iğrenç iftiranın sahipleri bütün dünyada Brejnev revizyonistleri ve onların her ülkedeki uşaklarıdır. Bu suçlama, revizyonistler tarafından bizzat Mao Zedung yoldaşa ve Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini savunan proleter devrimcilere yöneltilmektedir. Bu anti-komünist iftira bilfiil Rus gizli istihbarat ve casusluk örgütü KGB tarafından yayılmaktadır. ve Türkiye'de ise bunun başını sahte "TKP" çekmektedir.

Halkın Kurtuluşu, "anti-Maoculuk' temelinde yürütülen anti-komünizmle" mücadeleden sözetmektedir. Bugün için Halkın Kurtuluşu'nun bu sözleri, kullandığı silahın cilası olmaktan öteye gitmemektedir. Biz buradan kendilerine ihtar ediyoruz: Elinize aldığınız anti-komünizm silahını zamanını geçirmeden sahiplerine geri veriniz! Bu silah proleter devrimcileri yaralamaz. Biz proleter devrimci ideoloji ve siyasetimizi savunurken böyle iftiralardan korkmayız. Halkın yüksek menfaatlerini tekke çıkarlarınıza kurban etmeyin! Yaptığınız işin başta Halkın Kurtuluşu'na sempati duyan devrimciler olmak üzere bütün halka karşı ağır sorumluluğu vardır.

ETHEM NEJAT YOLDAŞIN MÜCADELESİ VE HAYATI

Geçen sayımızda 56 yıl önce şehit edilen Mustafa Suphi ve yoldaşlarını anmış ve Ethem Nejat'ın bir yazısını yayınlamıştık. Bu sayımızda ise Ethem Nejat yoldaşın mücadelesini ve hayatını okuyucularımıza sunuyoruz.

Ethem Nejat, 1887 yılında doğdu. 1908'den önce İttihatçılarla birlikte Abdülhamit istibdadına karşı mücadele etti. Bu mücadele sırasında birçok baskılara uğradı. Bu yüzden yurt dışına çıkmak zorunda kaldı. Amerika ve Fransa'ya gitti. Ethem Nejat, Meşrutiyet'in ilanı üzerine İstanbul'a dönerek öğretmenliğe başladı. Bundan sonraki yıllarda, Manastır, Bursa ve İzmir öğretmen okullarında öğretmenlik, müdürlük ve Milli Eğitim Müdürlüğü yaptı. Ethem Nejat bu dönemde aralarında Edirne'de yayınlanan "Say ve Amel"in de bulunduğu birçok dergiye yazılar yazdı. Gene bu sıralarda, "Terbiyevi Yeni Fikir" (Eğitimde Yeni Düşünce) adlı bir pedegoji dergisi çıkardı.

Birinci Dünya Savaşı başladığı sıralarda Ethem Nejat Eskişehir Milli Eğitim Müdürlüğü görevinde bulunuyordu. 1915 yılında Ethem Nejat Çanakkale savaşında yer aldı.

Ethem Nejat, eskiden beri dar gelirli aydınlar ve gençler arasında örgütleme çalışmalarında bulunmuştu. Eskişehir'de bulunduğu sıralarda Anadolu'nun çeşitli yerlerindeki öğretmenlerin örgütlenmesi için çaba harcadı. Gene bu yıllarda, fabrikaların ve tezgahların ilerici sanatkar ve ustalarından oluşan "Osmanlı Sanatkarlar Cemiyeti"nin faaliyetlerine katıldı.

Ethem Nejat 1917 yılına kadar milliyetçi fikirleri benimsemişti. Türk milliyetçiliği konusunda bazı makaleleri de vardır. Fakat O'nun milliyetçiliğinin ırkçı ve gerici Ziya Gökalp Türkçülüğü ile hiç bir ilgisi yoktur. Ethem Nejat daima ileriye dönük ve yenilik ruhu ile dolu halkçı bir insandı.

Ethem Nejat 1918 yılında, o zamanki Maarif Nezareti'nin görevlisi olarak Almanya'ya gitti. Marksist fikirlerle ilk defa orada karşılaştı, Ethem Nejat o sıralarda Almanya'da Ekim devriminin etkileriyle güçlenen devrimci mücadeleye aktif olarak katıldı. Almanya'ya savaş sanayisinde çalışmak üzere giden Türk işçiler ve Avrupa'nın çeşitli ülkelerindeki genç aydınlarla ilişki kurdu. Almanya'daki "Spartakist İhtilal Mücadelesi" ne de katılan bir grup devrimci 1919 yılı baharında Berlin'de Türkiye İşçi Derneği'ni kurmuşlardı. Daha sonra ise Ethem Nejat'ın önderliğinde Türkiye İşçi ve Çiftçi Fırkası kuruldu. 1 Mayıs 1919'da Kurtuluş dergisini çıkardılar.

Ethem Nejat, 1919 Mayısının 19'unda arkadaşlarıyla birlikte Türkiye'ye dönerek daha sonra Türkiye Komünist hareketine 40 yıl önderlik edecek olan Şefik Hüsnü ile birleşti. Ethem Nejat, Şefik Hüsnü önderliğinde 23 Eylül 1919'da kurulan Türkiye İşçi Çiftçi Sosyalist Fırkası (TİÇSF) ve onun yayın organı olan Kurtuluş gazetesinde yoğun bir şekilde çalıştı. Ethem Nejat bütün devrimcilerin TİÇSF saflarında birleştirilmesi için büyük çaba harcadı.

16 Mart 1920'de İstanbul'un İngiliz emperyalistleri tarafından işgal edilmesi üzerine hain Damat Ferit hükümeti komünistlere ve yurtseverlere baskı ve şiddet uygulamaya girişti. Kurtuluş dergisini kapattı. Legal çalışma olanaklarının ortadan kalkması üzerine Türkiye Komünist hareketi gizli çalışmaya hız verdi. Ethem Nejat, Hilmioğlu İsmail Hakkı ve diğer bazı önderler ve üyelerle birlikte Anadolu'ya gönderildi. Ethem Nejat 1920 baharında İsmail Hakkı ile birlikte Eskişehir'e gerçek teşkilatlanma çalışmalarına girişti. Ethem Nejat ve İsmail Hakkı, İstanbul, Anadolu ve Rusya Komünist teşkilatlarını birleştirecek Kongre için faaliyette bulundular. Her iki proleter devrimci, 1920 yazı başında Sovyetler Birliği'ne geçtiler. Ethem Nejat 1920 Eylül'ünde Bakü' da toplanan "Şark Milletleri Kurultayı'na katılan Türk heyeti içinde yer aldı.

Bakü Kurultayı'ndan hemen sonra, 10 Eylül 1920' de Bakü'de "Birinci ve Genel Türk Komünistleri Kongresi" toplandı. Kongre'de Ethem Nejat ve İsmail Hakkı tarafından yapılan bir öneri kabul edilerek Türkiye Komünist teşkilatlarının birleştirilmesi kararı alındı. Mustafa Suphi'yi Merkez Heyeti Başkanlığına getiren Kongre, Türkiye Komünist Partisi'nin tüzük ve programını kabul etti. ve Parti merkezinin Anadolu'ya taşınmasına karar verdi. Ethem Nejat, Kongre tarafından Türkiye Komünist Partisi Merkez Heyetinin Sekreterliğine getirildi.

Ethem Nejat, Mustafa Suphi önderliğindeki TKP heyetiyle birlikte 1921 yılının Ocak ayında Kurtuluş Savaşına katılmak üzere Türkiye'ye geldi. TKP heyeti, çeşitli tertiplerle Kars'tan Trabzon'a gitmek zorunda bırakıldı. 28-29 Ocak gecesi Ethem Nejat, Mustafa Suphi ve diğer yoldaşlarıyla birlikte Türk burjuvazisi tarafından Karadeniz'de hunharca katledildi.

Türkiye proletaryası ve halkı proleter devrimci şehitlerin anısını mücadelesinde yaşatacaktır.

TRT üzerinde sosyal-emperyalist sansür

Geçtiğimiz hafta içinde gazeteler, Türkiye televizyonunda gösterilmesi planlanan "KGB" adlı iki bölümlük bir filmin, Sovyetler Birliği'nin baskısı üzerine programdan çıkarıldığını yazdılar. 24 Ocak 1977 tarihli Cumhuriyet gazetesi, "Sovyet Elçiliği müdahale edince KGB kaldırıldı" başlıklı haberinde, Sovyetler Birliği Ankara Büyükelçiliğinin Dışişleri Bakanlığına başvurduğunu belirtiyor. Gazetenin yazdığına göre Ruslar, Çağlayangil'in şubat ayında Sovyetler Birliği'ni ziyaret edeceğini, bu ziyaret öncesi Türkiye Televizyonunun Sovyetler Birliği ile ilgili yayınlarda dikkatli olması gerektiğini, Arpaçay projesinin de bu sıralarda imzalanmasının söz konusu olduğunu hatırlattılar. Rus Elçiliğinin müdahalesi üzerine TRT, KGB filmini son anda programdan çıkardı.

Gazetelerin belirttiklerine göre filim, Yeni Çarların casusluk, yıkıcılık ve istihbarat örgütü KGB'nin faaliyetlerini anlatıyordu.

Bir ülkenin kendi televizyonunda hangi filmi oynatacağı, hangisini oynatmayacağı, sadece ve sadece kendi meselesidir. Buna her ne şekilde olursa olsun başka bir ülke karışamaz. Çünkü bu, doğrudan doğruya o ülkenin devlet egemenliği ile ilgilidir. Ülkemiz üzerindeki etkinliğini arttır-dıkça küstahlaşan Yeni Çarlar, Türkiye Televizyonunda oynatılacak filimlere dahi müdahale yetkisini kendilerinde bulabilmektedirler. Yeni Rus Çarlarının bu tutumu, ülkemizin bağımsızlığına ve devlet egemenliğine açık ve kaba bir müdahaledir.

Meselenin en önemli yanı, sosyal-emperyalistlerin Türkiye hükümetine verdikleri kredileri, TRT üzerinde sansür uygulamak için bir şantaj aracı olarak kullanmak istemeleridir.

Sosyal-emperyalistlerin bu şantajı onların MC'ye imzalatmaya çalıştıkları "işbirliği ve dostluk" anlaşmasının ne gibi sonuçlar doğuracağını bir kere daha gözler önüne sermiştir.

Diğer bir nokta, ise, MC hükümetinin Sovyetler Birliği'nin bu küstah davranışına boyun eğmesi ve Rusya'nın iç işlerimize müdahalesini sessizce kabullenmesidir. Bu durum, Türkiye hakim sınıflarının Yeni Çarlara karşı izledikleri teslimiyetçi siyaseti bir kere daha ortaya koymaktadır.

AEP Merkez Komitesi organı Zeri i Popullit'in yazısı

İMPARATORLUK RUSYASI'NIN SİYASETİNİN MİRASÇILARI

Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi'nin yayın organı olan Zeri i Popullit (Halkın Sesi) gazetesinin 4. 1. 1977 tarihli sayısında yayınlanan bu yazı, Arnavutluk Telgraf Ajansı bülteninin aynı tarihli metninden dilimize çevrilmiştir. Dipnotlar tarafımızdan konmuştur.

Son zamanlarda Moskova'da, "Sovyet Balkan biliminin yükselen düzeyi"nden gitgide daha fazla söz ediliyor. Çeşitli revizyonist dergi ve gazetelerde, Bulgaristan, Yunanistan, Tuna krallıkları, Sırbistan, Arnavutluk, Karadağ ve Türkiye gibi tek tek Güneydoğu Avrupa ülkelerinin 18'inci ve 19'uncu yüzyıllardaki tarihi konusunda birçok inceleme ve yazı yayınlanmıştır. Novaya i Novcesaya İstoriya dergisinin belirttiği gibi, "bu yazılarda Rusya'nın tek tek Balkan ülkeleriyle olan ilişkilerine özel bir yer verilmektedir. "Birinci Dünya Savaşı arifesi ve sırasındaki Balkan dış siyasetine ve bu alandaki ilişkilerin tarihine duyulan ilgi artmıştır. Aynı dergi şöyle diyor: "Bu tema, bilim adamları tarafından yoğun bir şekilde incelenmektedir." Sovyet sosyal-emperyalizminin temsilcileri, Balkanların yukarıda sözü edilen tarihi dönemlerine ve daha sonraki dönemlerine ilişkin uluslararası forumlarda da faaliyetlerini arttırmaktadırlar.

Yeni Rus Çarlarının, Çarlık Rusyası'nın Balkanlardaki tarihine bugün gösterdiği bu ilgiyi nasıl açıklamalı? Eski patikaları yeniden izlemekle ne yapmaya çalışıyorlar? Enver Hoca yoldaşın AEP'nin Yedinci Kongresinde belirttiği gibi: "Sovyetler Birliği'nin özellikle Balkanlar'da ve Akdeniz'de açıkça yayılmacı emelleri vardır. Onların sadece Romanya üzerinde değil, Türkiye Yugoslavya, Yunanistan ve Arnavutluk üzerinde de hegemonyacı planları vardır. O, bu emellerine saldırganlık ve yıkıcılıkla ulaşmak niyetindedir." Balkan tarihinin yukarıda sözü edilen sorunlarının Sovyet revizyonist tarihçileri tarafından nasıl ele alındığına bakarak, Kremlin'deki efendilerinin Balkanlar üzerindeki gerçek emellerinin neler olduğunu görebiliriz.

Sovyetler Birliği'ndeki "Balkanologlar" sadece İmparatorluk Rusya'sının Balkanlar'daki şoven, yayılmacı amaçlarından söz etmekle kalmıyorlar. Onlar aynı zamanda Balkan ülkelerinin kaderini, bağımsızlıklarını ve gelişmelerini tarihi bakımdan Çarlık Rusya'sıyla ve Çarlık Rusyası'nın sözümona kendilerine yaptığı yardımlarla sıkı sıkıya bağlı gibi göstermeye çalışıyorlar. Moskova revizyonistleri, "Balkanlar'da ayrı bağımsız devletlerin kurulmasına giden yolda" tayin edici etkinin, bu bölge halklarının Osmanlı boyunduruğuna karşı verdiği kurtuluş mücadelesi olduğunu görmüyorlar. Onlara göre bağımsız Balkan devletlerinin kurulması, "Rus hükümetinin Balkanlar sorununda izlediği siyasetin başarılarının doruk noktası" olmuştur. Sovyet revizyonistleri, bu yüzyılın başındaki yılların tarihi olgularını da, Çarların hegemonyacı ve yayılmacı Büyük Rus emellerini gözardı etmeyi amaçlayan aynı tarafgir yöntemle sunuyorlar. Burada Çarlık Rusyası, zamanın büyük devletlerinin ölü Osmanlı İmparatorluğu'ndan arta kalan "ganimetleri" kendileri adına ele geçirmek veya paylaşmak için giriştikleri şiddetli mücadelede bir rakip olarak değil de, Balkan halklarının samimi bir dostu olarak tanıtılmaktadır.

Sovyet revizyonistlerinin Balkanlar'daki Çarlık siyasetini desteklemelerinde ve şirin göstermeye çalışmalarında, o siyaseti bugün sürdürme arzularında, tahrifatlarında anlaşılmayacak bir taraf yoktur. Balkanları kendi malikaneleri haline getirmek isteyen Habsburglar (1) da kendilerini daima Balkan halklarının dostu ve müttefiki olarak tanıtmışlardı. Avusturya-Macaristan'ın tarihi nasıl çarpıttığı herkesin malumudur. Naziler ve faşistler bu yolda daha da ileri gittiler. Onlar, çeşitli halkların tarihindeki olayları kendi iştihalarına göre sunmaya önemli bir yer verdiler. Eski çarlardan, Habsburglardan, vb. daha da büyük bir iştihaya sahip olan Sovyet sosyal-emperyalistleri de şimdi onları izliyorlar. Balkanlar'ın stratejik konumunun, yüzyıllardan beri yabancı istilacılar tarafından başka bölgelere yayılmak için bir köprübaşı olarak görülmüş olmasının, sosyal-emperyalist Sovyetler Birliği'nin "Balkanolog"larını harekete geçirmesi kaçınılmazdı. Moskova'nın son zamanlarda Balkanlar'a gösterdiği özel ilginin, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin bu yarımadadaki ve daha ötelerdeki emelleriyle ilişkili olduğunu gizlemek imkansızdır.

Yeni Çarlar, Balkanlar'da sahip oldukları nüfuz alanlarını toprak, vb. açısından çok az buluyorlar. Bir zamanlar eski çarların yaptığı gibi Yeni Çarlar da böyle bir durumu kabullenemiyorlar. Onlar, Avrupa kıtasının güneydoğudaki yarımadasında yeni "alanlar" peşinde koşarken, yardım için kendi öncüllerinin bu bölgede izlemiş olduğu imparatorluk siyasetine sarılıyorlar. Örneğin Çarlık Rusyası'nın Balkanlar'daki "toprak alanlarından" ve bunların "daralışından" söz ederken, Romanovların (2) bu mirasçıları o şartlarda "askeri-siyasi hareketliliğin çok büyük olduğunu, hatta Balkanlar'ın bu sınırlı kesiminde daha da arttığını" kaydetmeyi unutmuyorlar.

Sovyet sosyal-emperyalistlerinin Balkanlar'daki askeri-siyasi hareketliliği son zamanlarda büyük ölçüde artmıştır. Onlar, Balkan-biliminin düzeyindeki" yükselmenin yanısıra, Balkanlar'ın ellerinde bulundurdukları sınırlı kesimindeki askeri kuvvetlerini de arttırmış bulunuyorlar. Bulgaristan'daki ve Balkanların kuzey sınırları ya da Macaristan'ın güney sınırları boyundaki Sovyet garnizonları takviye edilmiştir. Sovyet Genelkurmayı da Balkanlar'a artan bir ilgi gösteriyor. Sovyet elebaşıları, kendi hareketlililerini de arttırmakta olduklarını, sık sık Balkanlar'a ziyaretlerde bulunarak ispatlıyorlar. Onların ismi, Büyük Rus şoven siyasetinin, sömürgeciliğin ve askeri şantajın simgesidir. Bugün Sovyet savaş gemileri, yarımadamızı çevreleyen bütün denizlerde devriye geziyor, keşif görevlerini yerine getiriyor ve böylece bu bölgedeki ülkelere karşı ciddi bir tehdit oluşturuyorlar. Bu gemiler Arnavutluk kıyılarının da yakınından geçmektedir. Bilindiği gibi Kruşçev, Arnavutluk limanları konusunda, Cebelitarık'a kadar uzanan Büyük Rus yayılmacı hayallerine sahipti. Sosyal-emperyalist generaller, Butrint Gölünde bir denizaltı üssü kurarak Yunanistan'ı ele geçirmeyi, daha sonra demiryolu hatlarını Yunanistan üzerinden uzatarak bu demir köprü aracılığıyla Akdeniz'deki topraklarını kendi metropolleriyle birleştirmeyi tasarlıyorlardı. Onlar bugün de ev sahiplerini hiç hesaba katmamaya devam ediyorlar.

Bir zamanlar Avusturya - Macaristan devletinin şoven politikacıları, "Balkanlar, taarruzumuzu daha ötelere, Kuzeybatı Afrika'ya, vb. götürmek için kullanacağımız başlangıç noktası, sıçrama tahtasıdır" diyorlardı. Kruşçev'in de ardıllarının yayılmacı ve şoven planları ve bunların bazı Balkan ülkelerinin başkentlerine sık sık yaptıkları ziyaretler de aynı emelleri yoğrulmuştur. Balkanlar, üç kıtayı: Avrupa, Asya ve Afrika'yı birbirine bağlayan bir yarımadadır. Balkanlar'a hakim olmak, Akdeniz'i denetim altına almada ve bu denizin şu veya bu emperyalist süper devlet tarafından "kendi denizi" haline getirilip getirilemeyeceğini belirlemede önemli bir rol oynamaktadır. Sovyet sosyal emperyalistleri tam da böyle bir hayal kuruyorlar. Ortadoğu, Afrika ve Cebelitarık, Yeni Çarlar için, gerçekleştirmeye çalıştıkları eski ve yeni rüya ve emellerin bir karışımını temsil ediyor. Yeni Çarlar bu amaçla tarihi çarpıtmaktan dahi çekinmeyerek, Balkan halklarında kendi kaderlerinin tarih boyunca Rusya'ya, onun yardım ve desteğine bağlı olduğu yolunda sahte bir inanç yaratmaya çalışıyorlar. Onlara göre bedi "müttefik" Rusya olmaksızın, Balkan ülkelerinin özgürlük ve bağımsızlığını anlamak imkansızdır. Böylece onlar, yarımadamızın halkları için yeni tuzaklar kurmak istiyorlar. Ama Osmanlı boyunduruğuna karşı patlak veren kurtuluş hareketlerinin Balkanlar'daki kendi yayılmacı çıkarlarını tehdit ettiğini gördüğünde Babıali ile ittifaklar kurarak bu hareketleri baltalamaya çalışan, tam da bu sözümona "müttefik" Rusya olmuştur. İstanbul ile anlaşan çarlar, Balkan halklarının silahlarını bırakmaya zorlamak için, "anayasacı siyaset" denilen şeyi uygulamışlardı.

Tarih, bugünkü Sovyet revizyonist "bilim adamlarının" sözünü ettiği dönemde Arnavutların Babıali'ye karşı gerçekten Rusya'dan ittifak ve yardım talep ettiklerini, ama çarın İyonya kıyılarına gönderdiği Uşakov komutasındaki elçilerin, yardım yerine giriştikleri hile ve tertiplerle Arnavutların kanına girdiklerini ve onların bağımsızlık özlemlerinin gerçekleşmesini geciktirdiklerini ispatlıyor. Eski Rus çarları yokolup gidinceye kadar da böyle davranmaya devam ettiler. Çarların çıkarları, Arnavutların İstanbul'dan koparak kendi bağımsız devletlerini kurma yolundaki çabalarıyla uyuşmuyordu. Şimdi Sovyet revizyonistleri, öncüllerini savunuyorlar. Onların ileri sürdüğü özürler, kendilerinin, İmparatorluk Rusyası'nın Balkanlar'daki siyasetinin mirasçıları olduklarını bir kere daha kanıtlıyor. Eski çarlarla aynı amaçlara sahip olan, aynı çıkarları savunan onlar, aslında kendi kendilerini, kendi siyasetlerini temize çıkarmaya çabalamaktadırlar.

Bugün Kremlin'deki Yeni Çarlar da Balkan halklarının dostu ve müttefiki pozuna bürünmek istiyorlar. Onlar Balkanlar'daki hegemonyacı ve yeni-sömürgeci emellerini gerçekleştirmek için, tehditlerin, baskıların ve kılıçlarını şakırdatmanın yanısıra, yarımadadaki ülkelere Yuda (3) gülücükleri, krediler ve "yardım"lar da dağıtıyorlar. Bu şartlarda Balkan halkları, uyanıklıklarını arttırmak ve Sovyet sosyal emperyalistlerinin yaratmaya kalkışacakları herhangi bir tehlikeli durumun üstesinden gelmeye hazır bulunmak göreviyle karşı karşıyadırlar.

Dipnotlar:

(1): Habsburglar: Avusturya-Macaristan İmparatorluğu'nun hükümdar sülalesi.

(2): Romanovlar: Eski Rus Çarlık sülalesi

(3) Yuda: İsa'yı öperek onun kimliğini belli edip ele veren havari